ŠALEŠKI RUDAR

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA OBČINE VELENJE

ČASOPIS JE IZHAJAL KOT »RUDAR«, GLASILO DELOVNEGA KOLEKTIVA RUDNIKA LIGNITA VELENJE. — OD 1. MAJA 1965 DALJE GA IZDAJA OBČINSKI ODBOR SZDL VELENJE

GLAVNI IN ODGOVORNI UREDNIK LJUBAN NARAKS

TEHNIČNI UREDNIK IVAN FIJAVŽ

15. junij 1967 — LETO II. — ŠT. 11 (51)

CENA 30 NOVIH PAR ALI 30 STARIH DIN

POSTNINA PLAČANA V GOTOVINI

AGRESIJA NA SREDNJEM VZHODU

Tudi prebivalci velenjske občine smo od prejšnjega ponedeljka dalje, ko so ob sedmih zjutraj po našem času napadla izraelska letala Združeno arabsko republiko, strnjeni z vsemi miroljubnimi silami sveta in odločno podpiramo pravični boj arabskih držav. Na začetku preplašeni, ob poplavi dokaj različnih poročil iz bojišč, smo postali pomirjeni ob Titovih besedah, ko je dejal: »Tako kot pred desetimi leti je Izrael tudi tokrat nastopil kot agresor in orodje imperialistične politike sile... Izrael je začel vojaške operacije, hoteč z orožjem vsiliti svojo voljo... Izraelsko agresijo je treba zaustaviti. To je dolžnost OZN kakor tudi vseh vlad in miroljubnih sil na svetu.«

Trezne in odkrito Titove besede so naše občane pomirile. Jugoslovani dobro vemo iz svojih doživetij kaj pomeni sovražna agresija in vojno opustošenje. Zato vedno in povsod podpiramo prizadevanja za ohranitev in okrepitev miru na svetu. To podporo pa ne proklamiramo samo z besedami, ampak smo pripravljeni tudi z dejanji storiti vse, da pomagamo drugim narodom v njihovem pravičnem boju.

Politika neuvrščenosti in aktivne koeksistince, ki jo vodi socialistična Jugoslavija, je dobila svojo jasno potrditev in podporo na petkovem sestanku voditeljev komunističnih ter delavskih strank in vlad socialističnih držav v Moskvi. V skupni izjavi socialistični voditelji poudarjajo in opozarjajo: »Če izraelska vlada ne bo končala agresije in umaknila čet za črto premirja, bodo socialistične države, ki so podpisale izjavo, storile vse, kar je neogibno, da bi pomagale narodom arabskih dežel, da se odločno uprejo agresorju in zavarujejo svoje zakonite pravice.«

S tem je bil storjen nov pomemben korak miroljubnih sil, ki sedaj organizirano podpirajo Združeno arabsko republiko in druge arabske države v boju proti agresorju in ohranitvi miru na svetu. Vsako popuščanje agresorju bi pomenilo, da bi se na svetu poleg Izraela pojavili tudi drugi morebitni napadalci, ki bi hoteli izsiliti z orožjem v rokah »ureditev« spornih vprašanj. Takšno popuščanje bi v svetu zanetilo nova vojna žarišča.

Zato odločna politika Jugoslavije, ki je bila potrjena tudi v stališčih, izraženih v besedilu izjave na sestanku voditeljev socialističnih držav v Moskvi, pomeni pravično miroljubno akcijo in našo nadaljno podporo Združeni arabski republiki in drugim arabskim državam v njihovi borbi za obrambo neodvisnosti in nacionalne suverenosti.

Lj. Naraks

II. seja občinske konference SZDL

Volitve zaupnica samoupravnemu sistemu

PREDSEDNIK OBČINSKE KONFERENCE SZDL MILAN STERBAN JE NA DRUGI SEJI KONFERENCE PREBRAL POROČILO VOLILNE KOMISIJE O PREDVOLILNIH PRIPRAVAH IN REZULTATIH SKUPSČINSKIH VOLITEV.

Iz poročila je razvidno, da so bile politične in kadrovske priprave na skupščinske volitve v času intenzivnih prizadevanj za uresničitev ciljev gospodarske in družbene reforme in v obdobju, ko so nastopile v gospodarstvu naše občine velike težave, ki so zbujale med občani zaskrbljenost in negotovost.

Na volitve so se v naši občini začeli intenzivno pripravljati že oktobra lani. Volilna komisija je sprejela program dela in rokovnik. Oba je obravnaval splošni zbor občinske skupščine. Na tem zboru pa so pregledali tudi delo občinske skupščine in sprejeli merila za izbiranje možnih kandidatov.

Možne kandidate so izbirali občani na konferencah krajevnih organizacij SZDL, zborih volivcev, na rednih sestankih družbeno političnih organizacij, samoupravnih organov in drugih oblikah sestajanja občanov. Za 17 odborniških mest v občinskem zboru in 18 mest v zboru delovnih skupnosti so občani predlagali 99 možnih kandidatov. Za mesto poslanca v republiškem zboru je bilo izbranih 8 možnih kandidatov. Za mesto poslanca v gospodarskem zboru 7 in za poslanca v kulturno prosvetnem zboru 5. Pred kandidacijskimi zbori so člani krajevnih organizacij SZDL in sindikalnih podružnic obiskali vse možne kandidate in se z njimi pogovorili, če so pripravljeni kandidirati v slučaju, da bo njihova kandidatura predlagana na zborih volivcev. 64 izbranih možnih kandidatov je bilo pripravljeno kandidirati. Člani volilne komisije so imeli enake razgovore tudi z možnimi kandidati za poslanska mesta. Od 20 izbranih možnih kandidatov za 3 poslanska mesta je bilo pripravljeno kandidirati 5 možnih kandidatov.

Udeležba na terenskih zborih vovolivcev je bila mnogo slabša kot običajno. Po ugotovitvah volilne komisije je vzrok v tem, ker so v obdobju štirinajstih dni dvakrat sklicali zbore. V Velenju in Šoštanju pa so tudi slabo obveščali.

V času pred volitvami so ponekod organizirali javne tribune. Te so bile v Pesju, Šoštanju in Velenju.

Volitve odbornikov zbora delovnih skupnosti se je udeležilo 87,65 % volilnih upravičencev. Volitve odbornikov kmetijske podskupine se je udeležilo 96,92 % volilnih upravičencev. Volitev odbornikov občinskega zbora se je udeležilo 90,55 % upravičencev. V tistih volilnih enotah, kjer so volili poslanca za republiški zbor, pa se je volitev udeležilo 93,46 % volilnih upravičencev.

Letošnje volitve lahko ocenimo za zelo uspešne. Občani so težave v gospodarstvu naše občine ločili od tega ali naj z udeležbo na volitvah dajo zaupnico našemu sistemu. Z volilnimi rezultati pa so javno povedali, da jim udeležba v samoupravnem sistemu omogoča, da se bodo nerešeni problemi še hitreje reševali. Zato lahko volitve ocenimo kot široko zaupnico našemu samoupravnemu sistemu, izvajanju družbene in gospodarske reforme in sklepom IV. plenuma CK ZKJ.

Ne smemo pa tudi prezreti dejstva, ki ga je povzročila nadaljnja širša demokratizacija našega volilnega sistema. Občani pri volitvah niso sodelovali samo pri končni izbiri, ampak tudi pri določanju širokega kroga ljudi za možne kandidate.

Tradicionalna tombola v Velenju

Kakor vsako leto bodo tudi letos sindikalne podružnice v podjetjih STIX, VELMA in CHROMMETAL organizirale tradicionalno tombolo.

Kakšni so bili začetki te prireditve? Začelo se je leta 1961, ko je sindikalna podružnica Velme organizirala prvo tombolo. Po letu 1962 pa organizirata prireditev tudi sindikalni podružnici STIX in CHROMMETAL.

Bralce bo verjetno zanimalo kako porabijo denar. Večina ga porabijo za rekreacijo članov kolektivov, nekaj pa tudi za socialno humane namene.

Letošnja tombola bo 18. junija ob 14.30 uri ob Velenjskem jezeru. Dobitki so bogatejši kot prejšnja leta. Glavni dobitek je osebni avto »škoda 1000 MB«, seveda pa je še več drugih dobitkov, ki so jih prispevali člani poslovnega združenja ISKRA, Gorenje, HIMO.

Naj jih nekaj naštejemo: pralni stroj »Gorenje«, televizor, hladilnik HIMO, 2 električna štedilnika »Gorenje«, več navadnih štedilnikov, pralni stroj HIMO, radio Triglav de luxe, dve centrifugi, gramofon, tranzistor, brivski aparat, mikser in še več kot 100 manjših dobitkov.

Pridite, mogoče vas čaka sreča.

Šoštanjčani - sodelujte z nami

Cesta, ki povezuje Šoštanj z Velenjem je čedalje težje prevozna. Zaradi odkopavanja premogovnih plasti je cestišče ponižano že za nekaj centimetrov. Ob levi strani Pake pa je že napravljeno nekaj nove ceste.

Šoštanjčani večkrat na zborih volivcev načenjate vprašanje, kje bo speljana trasa nove ceste skozi vaše mesto. Načrtovalci so že izdelali več variant.

Ker bi radi pomagali pristojnim občinskim in krajevnim dejavnikom pri dokončni odločitvi, zato se bomo v naslednjih dneh obrnili na številne Šoštanjčane in jih povprašali za njihovo mnenje. S posebno metodo bomo anketirali prebivalce mesta Šoštanja in ugotovili mnenje večine.

Naša želja je, da bi cesto skozi Šoštanj speljali tako kot meni večina prebivalcev tega kraja.

ŠOŠTANJČANI! Sodelujte z nami pri ugotavljanju mnenja večine in pri reševanju — za vas važnega problema.

Uredništvo ŠR

Odprto pismo

družbeno-političnim organizacijam in samoupravnim organom občine Velenje

Oblikovanje socialističnih družbenih odnosov in razvoj samoupravljanja delovnih ljudi predstavljajo temeljno izhodišče delovanja ZK na današnji stopnji družbenega razvoja. Procesi, ki jih je odprl IV. plenum CK ZKJ, so pospešili demokratizacijo celotnega našega družbenega sistema. Ponovno so bile poražene birokratsko etatistične sile, ki so hotele dobiti oblast nad ljudmi v imenu delovnih ljudi. Zveza komunistov, ki je pobudnik in nosilec družbenega procesa ter oblikovalec sistema samoupravljanja, na katerem sloni naš sistem neposredne socialistične demokracije, je ponovno dokazala, da ne bo dovolila, da bi kdorkoli postavil delovnega človeka v položaj kakeršnegakoli izkoriščanja. Danes se je fronta družbenih progresivnih sil, ki podpirajo procese, na čelu katerih stoji ZK z uresničevanjem programa sprejetega na VII. kongresu ZKJ, močno razširila. Odpadle so, ali pa so razvojno prevrednotene mnoge dileme, ki jih je odprl naš družbeni razvoj. Jasno je postalo, da je edina možna pot, po kateri se bo gibal naš družbeni razvoj, le nadaljnje utrjevanje in razvijanje samoupravljanja na vseh nivojih in delitev po delu.

Reorganizacija ZK, ki jo narekujejo nagle spremembe v družbeni strukturi, je za sodobno delovanje ZK nujno potrebna. Razdrobljenost in formalistično delovanje je na sedanji stopnji družbenih samoupravnih odnosov nevzdržna. Zaprtost delovanja, ki je bila nujna v času, ko je ZK utrjevala oblast delavskega razreda, je že presežena. Sedanja razvitost samoupravnih odnosov zahteva sodobno, elastično in dobro organizirano idejno silo, ki bo sposobna na osnovi znanstvenih spoznanj usmerjati družbeno gibanje in procese. Zato je danes toliko bolj kot kdajkoli v preteklosti, nujna čimširša odprtost in dialog. Ozka kadrovska zaprtost je bila v preteklosti precejšnja ovira za hitrejši priliv v Zvezo komunistov. Na ta način je mnogo ljudi, ki so s svojo družbeno dejavnostjo pokazali, da spadajo v vrste ZK, ostalo izven njih.

Zveza komunistov tudi v novih pogojih delovanja ostaja pretežno kadrovska, vendar ne vase zaprta. Stoji na čelu družbenega napredka. V svojih vrstah mora združevati najnaprednejši del družbenih sil, ki so se zavestno pripravljene boriti proti raznim družbenim odklonom in odstranjevati ovire za hitrejši družbeni napredek.

Demokratizacija odnosov v družbeni strukturi zahteva, da se tudi notranji odnosi v ZK demokratizirajo. Zato mora ZK pri svoji notranji graditvi in metodah delovanja upoštevati nastale družbene procese. Čeprav so se metode in oblike delovanja, posebno po VII. in VIII. kongresu kvalitetno spremenile, se novi kriteriji za sprejem v ZK le počasi oblikujejo. Ker delavski razred in razvijajoča se družba potrebuje zavestno silo, ki bo gradila nove demokratične družbene odnose, zato ni politika rasti stvar samo ZK, ampak je to interes vseh družbenih naprednih sil, ki se morajo zavzemati, da pridejo v ZK resnično ljudje, ki se bodo sposobni in pripravljeni z močjo idejno političnih argumentov boriti za najnaprednejša stališča.

Občinski komite je analiziral obstoječe družbene procese in sklenil, da je treba čimprej preiti od besed k dejanjem ter na ta način pospešiti procese notranjega razvoja ZK in s tem cele družbe. Zato pošilja odprto pismo vsem družbeno-političnim organizacijam in samoupravnim organom, s pozivom, da prediagajo družbeno najaktivnejše v ZK. Ugotovili smo, da je mnogo aktivnih družbenih delavcev, ki se angažirajo v najrazličnejših družbenih institucijah in organih izven Zveze komunistov. Zaradi tradicionalnih kriterijev pri oblikovanju politike sprejemanja, je vrsta teh tovarišev ostala izven ZK. Z aktivnim vključevanjem v vrste ZK, bomo pospešili procese notranje demokratizacije same organizacije, obogatili in poživili delo ter stališča ZK.

Družbeno-politične organizacije in samoupravni organi naj pri politiki kadrovanja v ZK upoštevajo predvsem naslednje aktualne kriterije, ki jih je izoblikovala nova družbena vodilna vloga ZK: družbeno-politična aktivnost, idejno politična usposobljenost, samostojnost, ustvarjalna družbena aktivnost, ki se odraža v zavzemanju najprogresivnejših stališč, samoiniciativa in družbena odgovornost, odnos posameznika do samoupravljanja, do demokratičnih pravic delovnega človeka, do praktičnih prizadevanj za uresničevanje načel delitve po delu, do prizadevanj, da individualne napore povezuje z združenim delom, sposobnost posameznika vplivati na sredino, v kateri deluje in ugled, ki ga mora uživati med ljudmi.

Sezname predvidenih tovarišev v ZK pošljite osnovnim organizacijam ZK, ali pa direktno občinskemu komiteju ZK Velenje. S predvidenimi tovariši bomo organizirali posebne razgovore, kjer bomo kandidate podrobneje seznanili s programom, dolžnostmi in pravicami člana ZK. Na osnovi svobodno izražane volje se bo lahko vsak kandidat odločil o sprejemu v ZK.

Občinski komite ZK smatra, da imajo delovni ljudje jasno predstavo o politični fizionomiji komunista, ki ustreza današnjemu času. Zato pomeni zagotoviti vpliv javnosti objektivnejši kriterij za selekcijo, kot pa odpreti vrata ZK vsem, ki so iz kakeršnihkoli pobud zainteresirani vstopiti v Zvezo komunistov.

Velenje, 1. junija 1967.

Občinski komite ZKS Velenje

KOMUNISTI VELENJSKEGA RUDNIKA UPRAVIČENO ZASKRBLJENI

Energetska bilanca - osnova dolgoročne usmeritve premogarstva

Komunisti velenjskega rudnika so imeli pred nedavnim letno konferenco. To je bila tudi zadnja konferenca osnovnih organizacij ZK v naši občini.

Na konferenci so temeljito pregledali svoje delo in ugotovili, da je njihovo podjetje še vedno v težkem položaju. Pod tem vplivom je potekalo tudi delo konference. Poudariti pa moramo, da komunisti velenjskega rudnika niso tarnali, temveč so prikazali situacijo takšno kot je. Trezno so presodili položaj in iskali pametne rešitve. Te bodo morali v največji meri najti pri njih samih. Precej pa je tudi takšnih težav, ki ne izhajajo samo znotraj organizacije.

Sekretar rudniškega komiteja ZKS Jože Aljaž je v poročilu opozoril na nekatere zunanje vplive. Glavni problem je manjkajoča energetska bilanca, manjkajoči perspektivni načrt razvoja energetike v naši državi, ki bi jasneje nakazal pomen in obseg uporabe nacionalnih surovin v energetski potrošnji naše države. Ta pomanjkljivost povzroča probleme v devizni bilanci in zaskrbljujočo krizo v premogarstvu.

Na konferenci so povedali, da je povsem razumljivo, da se bo v odprtem tržišču vršila substitucija trdnih goriv z nafto in njenimi derivati. To konkurenco tudi sprejemajo. Zavedajo se, da morajo sami preiti na čim bolj intenzivno in produktivno pridobivanje premoga, če hočejo uspešno voditi konkurenčno borbo z drugo vrsto energije. Pri tem pa so upravičeno postavili vprašanje ali so v interesu naše nacionalne ekonomike takšni sunkoviti prehodi, če ne dajo tudi ustrezne substitucije v povečanem narodnem dohodku in v tem okviru v možnosti zaposlitve delavcev v drugih panogah.

Povsem upravičeno so komunisti velenjskega rudnika zahtevali, da se dokončno uredijo vsa vprašanja pri gradnji in financiranju nove termoelektrarne v Šoštanju, ker je dolgoročna perspektiva velikih proizvajalcev lignita nedvomno v izgradnji termocentral v bližini rudnikov. Nova termoelektrarna bo v veliki meri rešila problem plasmana velenjskega lignita in zagotovila takšen obseg eksploatacije, ki bo zagotavljala rentabilnost. Niso nestrpni, so dejali na konferenci mnogi diskutanti. Vendar menijo, da je leto dni, toliko časa je že poteklo odkar je bil sprejet investicijski program, le nekoliko predolgi čas za urejanje gradnje in financiranje novega obrata. Povedali so tudi, da bodo morali na rudniku do začetka obratovanja nove šoštanjske elektrarne premagovati še mnoge resne težave. Zato so življenjsko zainteresirani, da bi začela elektrarna obratovati v predvidenem roku in upravičeno zahtevajo realizacijo sprejetih sklepov in danih zagotovil brez nadaljnjega odlašanja.

Zaradi slabosti, ker so bile osnovne organizacije ZK preveč razdrobljene in dostikrat prepuščene same sebi, so tudi na rudniku združili prejšnjih 16 v samo 3 organizacije. Njihovo delo bo v prihodnje temeljilo na širšem idejno političnem delu, angažiranju graditve ZK, plačevanju članarine in ostalih organizacijskih vprašanjih. Vsa ostala problemska vprašanja pa bodo komunisti reševali v aktivih, kjer se bodo združevali po dejavnosti in interesnih področjih. Poudarili so, da nove organizacijske forme samo pogojujejo kvalitetnejše delo, ne prinašajo pa ga same po sebi. Z večjo angažiranostjo komunistov, ki jo zagotavlja nova organizacija, pa pričakujejo v velenjskem rudniku tudi kvaliteten korak naprej v samoupravnih odnosih in demokratičnem uveljavljanju neposrednih proizvajalcev. Najvišji organ rudniške organizacije Zveze komunistov je 50-članska konferenca. Njen izvršni organ pa je 9-članski sekretariat.

Na konferenci so izvolili člane obeh organov. **V sekretariat** so bili s tajnim glasovanjem izvoljeni: Jože Aljaž, Viktor Barle, Emil Hudomalj, Jože Kastelic, Janko Meh, Janko Merc, Stane Planinc, Ivo Rahten in Vili Romih. Člani **konference** pa so: Ivan Ošlak, Vili Romih, Ivan Simonišek, Alojz Penšek, Jože Aljaž, Vinko Gostenčnik, Hubert Mravljak, Rudi Kortnik, Marcel Medved, Erno Rahten, Jože Žohar, Alojz Kikec, Zdravko Oblak, Alojz Sevšek, Ivan Kovač, Stane Planinc, Alojz Korenič, Franc Verdev, Janko Meh, Jurij Jurančič, Matija Ocepek, Janko Merc, Rajko Vodovnik, Vinko Kolar, Ciril Grebenšek, Emil Hudomalj, Marjan Novinšek, Stane Rošer, Viktor Barle, Vlado Leban, Ivan Petre, Anton Ževart, Anton Javornik, Alojz Štih, Anton Romih, Jože Debeljak, Ivo Rahten, Franjo Bujan, Aco Knežević, Janez Grašič, Ludvik Mali, Karl Vrečko, Štefan Zagoričnik, Mimica Fišer, Teodor Jelen, Franc Pristovšek, Tone Kovačič, Oto Mravljak, Jože Kastelic in Viki Jakob.

Sekretarja sekretariata bodo izvolili na prvi seji sekretariata.

Na konferenci so določili Franca Pristovška, Franca Lenarta in Rudija Koritnika v komisijo za sklepe. Izdelane sklepe v celoti objavljamo.

SKLEPI RUDNIŠKE KONFERENCE ZKS

1. Vsi člani kolektiva rudnika, še zlasti pa komunisti, so spričo izredno težkega gospodarskega položaja premogovništva in njegove perspektive zelo zaskrbljeni. Zmanjšanje povpraševanja po premogu, še posebno lignitu, vse bolj nakazuje potrebo za njegovo uporabo pri proizvodnji električne energije, ali za druge načine predelave na licu mesta, s čemer je v perspektivi lahko zagotovljeno rentabilno poslovanje rudnika. Zato se komunisti rudnika zavzemajo za čimhitrejšo izgradnjo nove šoštanjske TE in takojšnjo realizacijo s tem v zvezi že sprejetih sklepov, po katerih se naj izgradnja prične še v tem letu. V zvezi z novim programom EKK, ki v celoti odstopa od vplinjevanja in kemične predelave lignita, so komunisti RLV mnenja, da RLV ni zakrivil okoliščin zaradi katerih se prvotni program ni realiziral in zato tudi ne sme in ne more biti nosilec materialnih posledic, ki so s tem nastale.

2. V zvezi s sanacijo gospodarskega položaja premogovnikov podpirajo komunisti rudnika stališče, da se čimprej izdela energetska bilanca za celotno državo in posamezne republike, ki naj opredeli perspektivo domačih energetskih virov, kar bo obenem tudi osnova za kompleksno in dolgoročno usmeritev premogarstva v Sloveniji in Jugoslaviji. Poleg tega so komunisti mnenja, da se mora pri reševanju vprašanja premogarstva upoštevati tudi specifičen položaj rudarstva s posebnim poudarkom na ljudeh, zaposlenih v tej panogi.

3. Naloge, ki si jih je postavil kolektiv rudnika s svojim planom, so težke in odgovorne ter terjajo od slehernega člana kolektiva, še zlasti pa od komunistov, da zastavijo vse svoje sile za njihovo realizacijo. Napori morajo biti usmerjeni predvsem v boljše gospodarjenje, povišanje produktivnosti dela in znižanje proizvodnih stroškov. Le na ta način bo mogoče doseči plansko predvidene osebne dohodke, poleg tega pa tudi uspešno vzdržati konkurenco premoga z ostalimi gorivi. Komunisti so tudi mnenja, da je treba v prihodnje dosledno izvajati 42-urni delovni tednik.

4. Komunisti morajo tudi v prihodnje posvetiti vso skrb nadaljnji krepitvi samoupravljanja in poglabljanju socialistične demokracije. Truditi se morajo, da se dosedanje pomanjkljivosti in negativnosti predvsem v zvezi z delovanjem samoupravnih teles hitreje odpravljajo. Pasivnost nekaterih članov samoupravnih organov, pomanjkljivo pripravljene seje, neažurno izvrševanje sklepov in nezadostna odgovornost posameznikov, slabo obveščanje, vse to so problemi, ki jih moramo stalno spremljati in zastaviti vse napore, da se odpravijo. Poleg tega še vedno ostaja komunistom pomembna naloga, ki terja njihovo angažiranje pri uveljavitvi in okrepitvi samoupravnih organov v delovnih, zlasti tudi obračunskih enotah in pri delu komisij.

5. Zavedajoč se, da so dosedanje organizacijske oblike v marsičem onemogočale širše in aktivnejše delovanje, soglašajo komunisti z reorganizacijo ZK in jo v celoti podpirajo. Prepričani so, da bodo ob novih organizacijskih formah uspeli vsebinsko poglobiti svoje delo in se v polni meri angažirati na področjih, kjer kot posamezniki glede na stopnjo strokovne in ideološko-politične razgledanosti ter interesa lahko največ ustvarjalno prispevajo. Z ozirom na take pogoje se bo njihova aktivnost poleg delovne organizacije lahko širše odrazila tudi v ostalih organizacijah in društvih na terenu.

6. Člani ZK se morajo tudi v bodoče prizadevati, da se nenehno idejno-politično izobražujejo. Samo ideološko in politično razgledan član družbene skupnosti se lahko uspešno zoperstavi vsem negativnostim, ki se pojavljajo znotraj odprte in dinamične družbe. Dosedanje oblike študijskega dela komunistov so bile uspešne, morali bi jih samo razširiti še z več kvalitetnimi predavanji in tako sproti obravnavati vsa pomembna družbeno-politična dogajanja. Vzporedno z idejno-političnim izobraževanjem morajo posvetiti komunisti vso skrb tudi svojemu strokovnemu izpopolnjevanju.

7. Prizadevanja komunistov morajo biti tudi v bodoče usmerjena v razširitev svoje organizacije. V okolju kjer žive in delajo naj mobilizirajo vse napredne sile in jih pritegnejo v članstvo ZK.

8. Komunisti RLV v celoti podpirajo resolucijo CK ZKS, katere namen je idejna jasnost in enotnost pogledov komunistov na vsa osnovna politična izhodišča. Sprejemajo jo kot programsko vodilo v vseh svojih bodočih akcijah.

DELAVSKA UNIVERZA VELENJE

podaljšuje vpis v

OSNOVNO ŠOLO ZA ODRASLE

Kandidati lahko dobijo informacije vsak delovni dan od do 30. junija 1967.

8. do 12. ure v upravi Delavske univerze, Velenje, Titov trg 2.

Za zamudnike pa bo vpisovanje še od 15. do 25. avgusta 1967.

GIMNAZIJA VELENJE

objavlja razpis za vpis v 1. razred za šolsko leto 1967/68.

Prijave za vpis sprejema šola do vključno 21. 6. 1967 na naslov: Gimnazija Velenje.

Za vpis je treba predložiti naslednje listine:

— izpolnjen obrazec 1,20 (DZS), kolkovan z 0,50 N-din;

— spričevalo o dokončani osnovni šoli;

— izpisek iz rojstne matične knjige.

Novince bomo preizkusili v znanju iz slovenskega jezika, angleškega jezika in matematike 23. in 24. junija ob 8. uri.

IZVOLILI SO NOVE ČLANE SAMOUPRAVNIH ORGANOV

V velenjskem rudniku so 18. maja volili polovico članov samoupravnih organov. Tako so tega dne volili člane v centralni delavski svet, delavske svete ekonomskih enot, odbore obračunskih enot in odbor predračunske enote. Od 3.168 vpisanih volivcev se je volitev udeležilo 88,79 % volilnih upravičencev.

V centralni delavski svet so bili izvoljeni: iz jame-vzhod — Jože Čepin, Alojz Korenič, Alojz Lipičnik, Franc Kovše, Vili Jelen, Karl Verdnik, Karl Hladin, Anton Mahovec in Franc Mravljak; iz jame-zahod — Avgust Oblak, Anton Ževart, Stane Bec in Karl Zlodej; iz **klasirnice — Jože Lipnik in Baltazar Merc**; iz elektrostrojnega obrata — Franc Pečečnik, Pavel Repnik in Jože Napotnik; iz zunanjega obrata — Albin Grobelnik in Franjo Požgaj; iz avtoparka — Viki Jakob; iz jamskih gradenj — Franc Speh; iz obrata EFE — Slavko Mravljak in iz splošne uprave — Mitja Šentjurc.

Novi člani delavskega sveta jame-vzhod so: Rudi Lemež, Ivan Flis, Maks Praprotnik, Franc Goltnik, Mirko Vidmar, Viktor Hribar, Peter Sovinc, Slavko Jevšenak, Vinko Gostenčnik, Jože Tamše, Ivan Simonišek, Franc Hercog, Miha Vede, Ivan Zajc in Alojz Švajgl.

Novi člani delavskega sveta jame-zahod so: Vili Kerin, Janko Merc, Oto Šmid, Rajko Vodovnik, Ivan Slemenšek, Franc Repnik, Hinko Korelc, Karel Vrečar, Aleksander Zrimšek in Emil Malenšek.

Novi člani delavskega sveta klasirnice so: Anton Eberlinc, Franc Jezernik, Martin Oblak, Ivan Sešel, Franc Cerkovnik, Jože Kramberger, Albert Vratanar in Karl Senovršnik.

Novi člani delavskega sveta elektrostrojnega obrata so: Franc Pečečnik, Milan Polak, Ivan Ribič, Ivan Atelšek, Anton Tajnšek, Anton Razgoršek in Vili Podojsteršek.

Novi člani obratnega delavskega sveta zunanjega obrata so: Franc Deberšek, Ivica Petretič, Rudolf Rednak ml., Ivan Uršelj, Rado Petek, Fanika Videmšek in Vili Sorša.

Novi člani obratnega delavskega sveta avtoparka so: Viki Crep, Silvo Pušnik, Jože Kastelic, Mirko Škorjanc, Ludvik Jeseničnik, Jože Gornik, Anton Kotnik in Milan Piškur.

Novi člani obratnega delavskega sveta jamskih gradenj so: Djuro Krčmar, Ivan Bašnec, Filip Matko, Franc Cinkolo, Nikola Vodlan, Jože Strahovnik in Ignac Erjavec.

Novi člani obratnega delavskega sveta obrata EFE so: Mile Maksimović, Jože Jus, Martin Slatinšek, Franc Roškar, Fanika Pahole, Marija Tandara in Stanko Petauer.

V **jami vzhod** so bili v odbore obračunskih enot izvoljeni:

— **etaža na koti + 86** — Ignac Kovše, Anton Goršek, Alojz Udovič in Friderik Krajnc;

— **etaža na koti + 79** — Franc Krištof, Emil Zemljak, Milan Rednak, Jože Lahovšek, Slavko Belaj in Rudolf Kranjčan;

— **etaža na koti + 72** — Martin Horvat, Alojz Žičkar, Alojz Trnovšek, Muharem Cavševič;

— **priprave** — Oto Flis, Albin Lojan in Jože Lušina;

— **sanacija, zračenje, transport in jekleno oporje** — Slavko Pistotnik, Alojz Jezernik in Jože Šmon;

— **jamska mehanizacija** — Jože Štajner, Drago Kovač in Alojz Bračič.

V **jami zahod** so bili v odbore obračunskih enot izvoljeni:

— **proizvodnja** — Martin Borovnik, Franc Jeromel, Vojko Flego, Jože Centrih in Jože Suhovršnik;

— **sanacija, zračenje in transport** — Jože Lah, Jože Dedič, Milan Kolarič in Franc Vogler;

— **priprave, raziskave in vrtanje** — Ivan Anclin, Ivan Grobelnik, Ivan Doplišek, Alojz Dvoršak in Leopold Koprivšek;

— **jamska mehanizacija** — Jože Lipnik, Ivan Blagotinšek, Anton Jablanšek in Milan Grm.

V **klasirnici** so bili v odbore obračunskih enot izvoljeni:

— **klasirnica** — Franc Hojan, Jože Hlastec, Anton Potočnik in August Jemec;

— **izvoz in transport** — Slavko Košan, Janko Hudournik, Milan Strgar, Miha Dermol, Ivan Vrtačnik in Ivan Fink.

V **elektrostrojnem obratu** so bili v odbore obračunskih enot izvoljeni:

— **mehanična delavnica, vodovodna in toplovodna skupina** — Rafael Rednak, Ivan Gavez, Franc Zupanc, Rudi Štante in Ivan Krnc;

— **kovaška in VTS delavnica** — Viktor Jeseničnik, Franc Friškovec, Jože Borovnik, Franc Tamše in Dominik Rehberger;

— **elektro delavnica in trafopostaja** — Edo Uranjek, Ivan Ribič in Ciril Berložnik (za dve leti), Jože Rebolj, Adolf Rednak in Ivan Rozenštain (za eno leto).

Na **zunanjem obratu** so bili v odbore obračunskih enot izvoljeni:

— **lesno skladišče in žaga** — Vlado Rednak in Stanko Škrlin;

— **čistilke** — Ljudmila Strgar in Marija Kurnik;

— **kopalnica** — Miha Gregorin, Lojzka Mlinšek in Jože Sovšek;

— **mizarska delavnica** — Alojz Blatnik in Anton Brešar;

— **remontna skupina** — Franc Zajko in Viktor Breznik;

— **težaška skupina** — Alojz Avberšek in Ivan Pocajt (za dve leti), Ciril Brodnar (za eno leto);

— **pomožna skupina** — Matija Kremer in Rafael Goršek (za dve leti), Leopold Hohnec (za eno leto).

V odbor **predračunske enote splošne uprave** so bili izvoljeni: Štefan Zagoričnik, Leopold Travner, Nada Godec, Vera Zupančič in Ivan Fijavž.

Vsi samoupravni organi v RLV so že imeli prve seje. Marcel Medved je novi predsednik centralnega delavskega sveta.

Za predsednika upravnega odbora pa so ponovno izvolili Franca Verdeva.

(Na sliki: Vsa leta je že v zgodnjih jutranjih urah bil na volišču).

iz naših delovnih organizacij

iz naših delovnih organizacij

JE BILA PRISILNA UPRAVA POTREBNA?

Na to in še na druga vprašanja odgovarja Rudi Delopst - direktor »Galanterije«

Prav vse zanima gospodarska situacija v podjetjih naše občine. Ali gospodarimo dobro? To se velikokrat sprašujemo, in nemalokrat je bila omenjena šoštanjska »Galanterija«. Zato nas je zanimalo, kakšno je stanje v tem podjetju danes, ko so mimo vsi dnevi prisilne uprave. Torej, ali je situacija resnično gospodarsko »čista«? Nekdanjo in sedanjo situacijo v podjetju bo najbolje prikazal Rudi Delopst, saj je že v obdobju prisilne uprave opravljal funkcijo prisilnega upravitelja, danes pa je direktor podjetja. Takole je potekal razgovor z njim.

Najprej, kako se je razvilo sedanje podjetje?

— Današnja »Galanterija« je nastala iz nekdanje tovarne konfekcije in gumbov. Tedaj je bila proizvodnja skoraj izključno obrtniškega značaja. Začelo se je pred desetimi leti. Prvo delo v novi tovarni — predelava plastičnih mas in izdelava gumbov. Začenja se obdobje plastike, torej je bila taka tovarna nujna, ali vsaj potrebna. Obratovali smo v glavnem z zastarelimi stroji. Toda v letih 1964, 1965 se je pričela modernizacija podjetja. Podjetje se je usmerilo v glavnem na proizvodnjo modnih gumbov in gumbov za konfekcijsko industrijo, izdelovati pa je pričelo tudi ročaje za pohištveno industrijo. Leta 1964 je bil odprt tudi nov obrat poliestra. —

Kakšni so bili vzroki, ki so pripeljali podjetje na rob propada? Saj vemo, da se je stanje v tej gospodarski organizaciji normaliziralo šele v zadnjem času.

— Menim, da je bil glavni vzrok neutečenost novega obrata. Pomembno je vsekakor tudi to, da dela v tej veji industrije v Jugoslaviji kar 11 podjetij. Torej je konkurenca precejšnja, zato je razumljivo, da uspeva le najbolj kvaliteten, cenen in soliden proizvajalec. Lahko pa rečem, da teh pogojev podjetje na prehodu v reformo ni izpolnjevalo. Eno od težav je predstavljalo tudi dejstvo, da se je tečaj dolarja občutno dvignil, podjetje pa je cene znižalo. Kakor pa vemo je v glavnem vezano na uvoz surovin. Kam je vodilo to, in pa neizkoriščene kapacitete, vsi vemo. Izguba je bila vedno večja. O skladih sploh ne bi mogli govoriti. —

Kaj so bile naloge prisilnega upravitelja?

— Najprej je bilo potrebno proizvodnjo v organizacijskem smislu urediti. Potrebno je bilo tudi izboljšati kadrovsko sestavo zaposlenih. Danes je že precej narejenega. Naredili smo notranjo reorganizacijo in začeli smo delati na tri izmene. Podjetje tudi štipendira nove kadre, dva tehnika in enega inženirja. —

Nekajkrat ste že omenili obrat poliestra. Pričakovanja v zvezi z njim so bila velika. Ali jih je opravičil?

— Deloma ta trditev drži. Obrat res v začetku ni dajal takih rezultatov kot bi želeli, lahko pa rečem, da je danes situacija precej drugačna. Obrat je začel dobro delati. Glavni vzrok je v tem, da je za nov obrat vsekakor potrebno nekaj časa. Delavci so se morali navaditi na novo obliko dela, potrebno pa je bilo tudi, da izdelke iz tega obrata sprejme tržišče. —

Zanima nas kakšni so izvozni uspehi podjetja, saj vemo, da je skoraj prisiljeno izvažati, da si zagotovi devize za nakup surovin?

— Izvoz na konvertibilno in klirinško področje je znašal lani 10.000 dolarjev. Vsi smo se zavedali, da je to občutno premalo in da so možnosti podjetja na tem področju precejšnje. Vendar je najprej bilo potrebno narediti marsikaj v samem podjetju. Doseči smo morali nižjo ceno, ki bi bila sprejemljiva in interesantna za tuje partnerje. Po tem beležimo naglo rast izvoza, tako da danes ta številka znaša že 130.000 dolarjev. Od tega tretjino izvozimo na zahodna, konvertibilna področja, ostalo pa na vzhod. Te uspehe smo dosegli zaradi urejenih odnosov v podjetju. Saj se je proizvodnja v zadnjem času povečala za 20 odstotkov, število zaposlenih pa je ostalo isto. —

Verjetno pa niste zadovoljni samo s tem kar ste dosegli?

— Seveda. Podjetje se vedno bolj usmerja na izdelavo industrijske plastike. Na našem trgu so možnosti na tem področju ogromne. S prvimi takimi izdelki se bomo predstavili že na jesenskem zagrebškem velesejmu. —

Menimo, da je po vsem, kar ste že povedali, umestno vprašanje, ali je bila prisilna uprava upravičena? Kako, da danes stoji podjetje na solidnih gospodarskih temeljih, še ne dolgo tega pa je bila situacija precej drugačna?

— Ta akt občinske skupščine je bil vsekakor upravičen in razumljiv. Čeprav je skorajda nekaj skrajnega v odnosih podjetje — občinska skupščina, lahko rečem, da je v tem primeru skupščina dobro precenila situacijo in da je bila prisilna uprava potrebna. —

Kakšni pa so danes poslovni rezultati?

— V prvih mesecih prisilne uprave je bila izguba še vedno precejšnja. Vsega ni bilo mogoče narediti čez noč. Koncem leta 1966 je bilo poslovanje že uspešno z minimalnimi skladi. V letošnjem letu pa se je situacija popolnoma normalizirala. Na sklade izločamo 25 % sredstev. —

Kakšna je perspektiva? S tem se verjetno veliko ukvarjate.

— Zaenkrat zadovoljiva. Naša tovarna lahko pokrije potrebe skoraj vsega jugoslovanskega trga. Kapacitete pa dopuščajo tudi precejšen izvoz. Kvaliteta in cena naj postanejo naši glavni argumenti v konkurenčnem boju. Že danes so naši proizvodi enako ali pa bolj kvalitetni proizvodom sorodnih proizvajalcev. Določeno oviro predstavljajo neurejeni odnosi med proizvajalci. Pojav nelojalne konkurence ni preveč redek gost. Včasih smo v neenakopravnem položaju napram trgovini. Ta lahko uvaža kar hoče in kolikor hoče. Uvoženi artikli so nemalokrat slabše kvalitete kot domači proizvodi. O kakršnemkoli intervencijskem uvozu ne moremo govoriti, saj veliko število domačih proizvajalcev zagotavlja konkurenčnost na trgu in dovolj nizko ceno. Na krize v prihodnje smo pripravljeni. —

Ali se morda čuti v vaši veji industrije tudi konkurenca privatnih proizvajalcev?

— Naša gospodarska organizacija je ta problem rešila tako, da smo začeli z njimi sodelovati. S tem sodelovanjem smo si celo povečali kapacitete. —

Po razgovoru z direktorjem »Galanterije« lahko zaključimo, da je danes podjetje na solidnih temeljih. Upajmo, da bo razvoj opravičil pričakovanja, saj ima ta veja industrije velike možnosti za razvoj.

ČLANI RLV - PREBERITE

KAKO JE Z NADOMESTILOM OSEBNEGA DOHODKA ZA ZDRAVLJENJE V BOLNICAH IN DRUGIH STACIONARNIH ZAVODIH TER Z DISCIPLINO ZDRAVLJENJA

V prejšnji številki smo objavili obrazložitev nekaterih bistvenih določil veljavnega pravilnika o višini nadomestila osebnega dohodka članom delovne skupnosti za prvih 30 dni izostanka z dela zaradi bolezni ali nege obolelega člana. Pri tem smo se zadržali največ pri določilih, ki obravnavajo bolovanja na domu do prvih 30 dni.

Kaj in kako določa pravilnik o pogojih in nadomestilu v zvezi z zdravljenjem v bolnišnici pa bi napisali danes.

Če se na primer delavec zdravi v bolnišnici ali kakem drugem stacionarnem zavodu, se pravi v kakem podobnem stalnem zdravstvenem objektu, se mu z ozirom na to, da ima celotno zdravstveno oskrbo in ostalo nego na samem mestu zdravljenja, nadomestilo osebnega dohodka zniža za več kot, če se zdravi doma. Nadomestilo oziroma višina nadomestila osebnega dohodka, ki bi ga prejel, če bi se zdravil doma se izračuna za vsak konkreten primer posebej, nato pa se dobljeni znesek zmanjša, in sicer:

— za 40 odstotkov, če po delavcu ni zavarovan noben družinski član, sorodnik ali posvojenec;

— za 20 odstotkov, če je po delavcu zavarovan še en družinski član, sorodnik ali posvojenec;

— za 10 odstotkov, če sta po delavcu zavarovana še dva družinska člana, sorodnika ali posvojenca;

— če pa so po delavcu, ki bolan leži v bolnišnici, zavarovani še trije družinski člani, sorodniki ali posvojenci, se mu v primeru zdravljenja v bolnišnici ali drugem stacionarnem zavodu nadomestilo, ki bi ga sicer prejemal, če bi se zdravil doma, ne zmanjša.

Vzemimo za primer, da je delavec zbolel in se mora zdraviti v bolnišnici, po njem pa sta zavarovana žena gospodinja in en otrok, se pravi dva družinska člana. Po določilu 5. člena obstoječega pravilnika o nadomestilu osebnega dohodka, dobiva tak delavec, če se zdravi doma, do 3 dni bolovanja 50 % nadomestila osebnega dohodka, nad 3 dni do 30 dni pa 80 % nadomestila (gre za bolezen oziroma B nezgodo). Če pa se tak delavec zdravi v bolnišnici pa se mu po že navedeni točki 3 to 80 % nadomestilo, ki bi naj na primer znašalo 3.000 S-din, zniža za nadaljnjih 10 % tako, da bi dobil namesto 3.000 S-din, če se zdravi doma, le 2.700 S-din, če se zdravi v bolnišnici.

Zelo pomembno vlogo igra pri samem zdravljenju obolelih delavcev disciplina, se pravi kako se delavec podreja zdravnikovim odredbam glede zdravljenja. Znano je namreč, da mnogi oboleli in intenzivnega zdravljenja potrebni delavci često doma namesto da bi se ravnali po zdravnikovih nasvetih in čimprej okrevali ter nadaljevali delo v podjetju, opravljajo v tem času razna domača lažja ali težja dela. S tem škodujejo sebi in seveda podjetju, ker zdravljenje zavlačujejo. Nihče izmed takih delavcev se ne zaveda, da s tem dejansko izpostavlja svojo največjo dobrino — zdravje, kar se marsikomu v poznejših letih hudo maščuje.

Kljub vsem več ali manj strogim ukrepom v zvezi z disciplino zdravljenja pa marsikateri delavec také stvari zavestno omalovažuje. Pravilnik o nadomestilu osebnih dohodkov zaradi bolezni predpisuje v svojem 11. členu strogo sankcijo. Če namreč delavec ne izkorišča časa, ki mu ga je zdravnik predpisal za zdravljenje doma, v ta namen, marveč v tem času opravlja dela, ki niso v skladu s predpisanim načinom zdravljenja, se kaznuje s tem, da se mu odvzame celotno nadomestilo, ki bi mu sicer po pravilniku pripadalo. Strogo kontrolo v tem izvaja kadrovsko-socialna služba rudnika z občasnimi obiski bolnikov na domu in vsak tak primer brezkompromisno kaznuje.

— ČAN

HOTEL »PAKA« VELENJE
KONCERTINA
NARODNA IN PLESNA GLASBA
VSAK DAN, RAZEN PONEDELJKA

Junija: 23 delavnikov in 223.100 ton lignita

UPRAVNI ODBOR VELENJSKEGA RUDNIKA JE NA ZADNJI SEJI V STAREM SESTAVU MED DRUGIM OBRAVNAVAL PREDLOG OPERATIVNEGA PLANA OSNOVNE PROIZVODNJE PREMOGA.

Plan za mesec junij predvideva skupno proizvodnjo premoga rudniškega bazena v višini 223.100 ton ali 9.700 ton dnevno, kar je enako 101,50 % na osnovni rebalansirani letni plan podjetja. Predvidenih za to proizvodnjo je 23 delavnikov v mesecu juniju. Posamezne delovne enote predvidevajo naslednjo proizvodnjo v tem mesecu: jama-vzhod 156.400 ton ali 6.800 ton dnevno, jama-zahod le 34.500 ton ali 1.500 ton dnevno, rudarski šolski center Velenje, ki ima svoja delovišča, po konzervaciji škalskega rudnika, v revirjih jame-zahod, pa bo v juniju proizvedel 32.200 ton ali po 1.400 ton na dan.

Člani upravnega odbora so ugotavljali, da se stanje proizvodnje in plasmaja lignita le rahlo izboljšuje, vendar še ne toliko kolikor bi se moralo. Vpliv rebalansa letnega plana od predvidenih 3 milijone ton na 2,800.000 ter odpust nekaj sto delavcev, se v mesecu juniju že bolj in bolj odraža na večjem številu dnin in neznatno večjem dohodku. V prvih petih mesecih letošnjega leta se je namreč obratovalo 8 delavnikov manj, kot je to predvideno po osnovnem planu ter je temu primerno bil tudi nižji dohodek podjetja ter osebni dohodki delavcev. Vendar pa se v takratni situaciji, ki se sicer razteza še na današnje obdobje, ni dalo drugače postopati, ker se premoga ni moglo v planiranih količinah prodati.

Tako je bil na primer majski operativni plan dosežen le v višini 87,90 odstotka v primerjavi na osnovni letni plan ter je od planiranih 231.200 ton bilo proizvedeno le 203.300 ton premoga, se pravi, da je realizacija proizvodnje v mesecu maju bila za 27.980 ton nižja od operativnega plana. Od planiranih 23 delavnikov pa se je delalo le 21 dnin ali 91,3 odstotke napram osnovnemu planu.

Člani upravnega odbora, ki so pred sprejetjem predloga operativnega plana dalj časa razpravljali o proizvodni in prodajni problematiki, so poudarili, da je nujno potrebno dati poudarka racionalizaciji in pocenitvi proizvodnje ter dvigniti odkopne učinke, ki so nekoliko padli. Tržna problematika je še vedno težka ter bo potrebno skrajnih naporov, da bi rudnik lahko plasiral vso letno proizvodnjo in deponijo.

Vsekakor pa dokler ne bo izgrajena nova šoštanjska termoelektrarna, ki bo zagotavljala zadosten odjem drobnih vrst lignita oziroma prahu, ob včasih kar pretiranem in nepremišljenem forsiranju tekočih goriv, ki jih je potrebno za drage devize uvažati, ne bo zadostne garancije za smotrno in gospodarsko izkoriščanje bogatih nahajališč lignita.

-ČAN

NEDELJA, 18. junij

VELIKA TOMBOLA

Osebni avtomobil škoda 1000 MB

Velenjsko jezero ob 14,30

KOTIČEK mladih bralcev

NASPROTJE

Vse je drhtelo v pričakovanju nečesa novega. Narava jo je čakala. Ljudje so se je veselili. Prihajala je tiho, počasi, neslišno. Vse je objela, vse je pobožala, vsemu je dala življenje. Pomlad. Rada imam pomlad. Rada jo imam zaradi njenega neslišnega, a vendar nenadnega prihoda.

Zadnje kosme snega, ki so se mi zdele še tisočkrat bolj bele, je božalo sonce. Hodila sem po poljski poti. To novo občutje mlade pomladi me je vso prevzelo. Vse je bilo tako polno sonca in življenja, da bi človek kar pozabil, da so tudi tema in smrt.

Nasproti je prišla starka. Njen hrbet je bil upognjen pod težo nevidnega bremena, njen obraz in roke je izželo težko življenje, da so bile kot iz voska. Oči je imela kalne. Nad njimi ni bilo trepalnic, le venec čudno oblikovanih gubic. Hodila je, kot da ni bilo pred njo poti, kot da hodi kar tako. Počasi, tiho in umirjeno je šla.

Kar težko mi je bilo pri duši. Njeno ugašajoče življenje je bilo v velikem nasprotju z mlado, prebujajočo se naravo. Ničesar ni rekla, ko je prišla mimo, a vseeno mi je mnogo povedala.

Zavedla sem se tega, česar nisem hotela nikoli verjeti: da je nekje življenje, nekje smrt, da rojstvo čaka življenja, da življenje čaka smrti. Torej je življenje le prehod od rojstva k smrti. Vzkali zvonček, vzklije žito, rodi se dete. Rase. Živi. To je življenje. Potem pa to bitje zboli, hira in umre. Zakaj? Kaj res ni ničesar, kar bi bilo večno?

Starka je šla mimo. Z vsem njenim je vnesla v to, komaj rojeno življenje, priokus smrti. Tako ob ptičjem petju, v soncu, v belih kupčkih zadnjega snega nisem več videla tistega smehljaja, ki se je prej tako veselil mladega življenja.

Maja Natek

PRVE »KAJUHOVE BRALNE ZNAČKE«

V naši občini so pred časom začeli z organizirano akcijo, ki naj bi usmerjala otroka k branju lepe knjige, domačih ali tujih pisateljev. Ustanovili so posebni odbor, izdelali pravilnik in bralni program. Na vseh šolah pa so se pionirji vključili v tekmovanje za »Kajuhovo bralno značko«.

Pred komisijo so »Kajuhovci« v sproščenem pogovoru pripovedovali prebrana dela.

Prve pohvale in značke pa so že podelili na posebni slovesnosti pretekli petek v velenjskem kulturnem domu. 530 učencev iz obeh velenjskih šol je dobilo naziv »Kajuhovca«. Na tej slovesnosti so bili tudi Leopold Suhadolčan, mladinski pisatelj in ustanovitelj bralne značke v Sloveniji, Vida Brest, pesnica, Ivo Zorman, mladinski pisatelj in glavni urednik »Kurirčka« ter Janez Ovsec, pesnik. Vsi navzoči slovenski literati so brali tudi svoja dela.

Pionirji iz Prevalj, kjer je stekla zibelka bralne značke, so na prireditvi podelili velenjskim pionirjem knjige L. Suhadolčana in zbirko njihovih bralnih značk.

Med slovesnostjo pa so dobili pozdravni telegram od ustanovitelja Prešernove, Gregorčičeve in Levstikove značke iz Ljubljane.

V torek so na posebni slovesnosti podelili pohvale in značke v pionirskem klubu »Kajuhovcem« iz I. osnovne šole Šoštanj. Na tej prireditvi sta bila Mira Mihelič, predsednica društva slovenskih pisateljev in Tone Seliškar, mladinski pisatelj.

Do konca šolskega leta pa bodo podelili pohvale in značke tudi učencem iz II. osnovne šole Šoštanj in šole v Šmartnem ob Paki.

NAŠ LJUBI KRUHEK

Sam sem v razredu. Učenci so pravkar odšli v pomladni dan. Vame so strmele obrabljene klopi, počečkana tabla in visoka svetla okna. Nehote se ozrem v koš. Tam je droben kos žemlje. Pod klopmi so prav tako samevale rumene polovice svežih kruhkov.

Ne vem koliko šol in drugih javnih prostorov sem v mislih preletel. Povsod kruh, ostanki belega in črnega. Stopiš v gostilno, pa tudi tam samevajo rezine, ki jih je morala pridelati človeška roka. Kdo ve, koliko znoja je preteklo zanj, za kruh, ki je osnovna in najpomembnejša dobrina vsakemu človeku.

Menda se v naši naivnosti in objestnosti premnogokrat niti ne zavedamo, kako dragocen je kruh in zato vse premalo besed o njem posvetimo naši mladini.

Vedno rad mislim na starše. Na tiste tihe večerne minute, ko smo bili zbrani vsi ob večerji. Drobne roke so drobile kruh v skodelico. Drobtine so padale na mizo. Toda niti ena sama ni smela ostati tam. — Če ti drobtina pade na tla, jo poljubi in pojej, — je največkrat pripomnila mama. Otroci smo se na to navadili in kadar je bil na mizi hleb kruha, smo z neverjetnim spoštovanjem zrli nanj in ga blagohotno sprejemali iz materinih rok. Kruh je bil za nas otroke nekaj svetega, nekaj, kar smo vedno spoštovali. Mogoče še bolj zato, ker je bilo takrat za kruh hudo in ni ga bilo raztresenega vsepovsod.

Danes pozabljamo na to. Verjetno pozabljamo tudi na to, da bi navajali na pametno uporabo kruha naše najmlajše. Kolikokrat mirno prezremo rezino kruha kjerkoli, pa čeprav smo videli, da jo je odvrgel objestni otrok.

Najbrž vse premalo mislimo na dežele v Aziji, kjer letno umre tisoče ljudi zaradi lakote. Zaradi tega, ker nimajo skorje črnega, kaj šele belega kruha. Pozabljamo na leta lakote v drugi svetovni vojni. In navsezadnje pozabljamo na tiste, ki ga pridelajo, na njihov trud in znoj, ki je potekel zato, da imamo dovolj kruha.

V družinah doživljamo najintimnejše, najbolj vesele, pa tudi bridke dni življenja. Nikjer ne moremo tako kot v družinskim krogu lahko vplivamo na našo mladež.

Bil sem v neki družini. Mali Ivo si je tlačil v usta kruh z marmelalado. Na parteku pred njim so ležale velike drobtine. Ivo, poberi jih! mu reče mati. Toda on se prešerno nasmeji, pa trešči na tla še tisti ostnek belega kruha, ki ga je držal v roki. In starši. Smejali so se otroku, ker niso hoteli dramatizirati situacije, Ivo pa se je še kar smejal in drobtine so pometle materine roke v smetišnico... Koliko takih družin bi lahko našteli. Ali je potem čudno, če otroci razmetujejo kruh v šoli, na cesti in drugje.

Nikoli nismo poskušali otroku povedati, da je kruh naše osnovno hranilo, brez katerega ne bi mogli niti mi, niti skupnost živeti. Da, tudi ob kruhu se pričenja štednja. Menda najbolj pomembno pa je, da v otroku zbudimo pravilen odnos do kruha, da ga bo znal ceniti, znal spoštovati.

Nič novega! boste rekli. Še vedno pa vidim malega Ivana, ki razmetava kruh. Vidim tiste, ki ga, objestni, mečejo skozi okna. Vidim grmade suhega kruha, ki romajo med odpadke. Ali smemo biti ob vsem res ravnodušni? Ne, nikakor! Od nas vzgojiteljev bo odvisno, kako bomo naučili otroka spoštovati in hkrati najbolj dragoceno dobrino slehernega človeka — naš ljubi kruhek!

— V

Mladinski aktivi za Kajuhov pokal

Občinski komite ZMS Velenje je organiziral tradicionalno tekmovanje mladinskih aktivov za Kajuhov pokal. Devet aktivov se je pomerilo med seboj v namiznem tenisu, streljanju z zračno puško in šahu.

Prehodni Kajuhov pokal je tokrat pripadel mladinskemu aktivu rudnika lignita Velenje.

Vrstni red po panogah.

STRELJANJE:

1. Tovarna usnja Šoštanj	644 krogov
2. Rudnik lignita Velenje	527 krogov
3. Šmartno ob Paki	499 krogov

Najboljši posameznik je bil Janez Godec — RSČ 168 krogov.

NAMIZNI TENIS:

1. Šmartno ob Paki
2. Rudnik lignita Velenje
3. Bazen Velenje

ŠAH:

1. Rudarski šolski center
2. Rudnik lignita Velenje
3. Podkraj — Kavče

N. M.

Prisrčna srečanja

Prejšnji teden so imeli pripadniki Gubčeve brigade iz Maribora več prijateljskih srečanj z mladino iz velenjske občine. Gubčeva brigada slavi letos 25-letnico svojega obstoja.

Zlasti zanimiva so bila srečanja s športnimi ekipami v nogometu, rokometu, odbojki in šahu. V velenjskem mladinskem klubu pa so imeli razgovor z mladimi. Priredili pa so tudi kulturni program.

Mladina velenjske občine je vojake povsod toplo sprejela. Posebno prisrčno pa je bilo srečanje v mladinskem klubu.

Zabavni ansambel vojakov na prireditvi v mladinskem klubu

SODELOVANJE Z MLADINO V SORODNIH PODJETJIH

V razgovoru s predsednikom tovarniškega aktiva ZMS v TGO »Gorenje« Karlijem Šilcem smo zvedeli mansikaj o delu in načrtih mladih v tovarni.

Na pobudo mladine iz HIMO v Mariboru so se začela srečanja mladincev iz sorodnih podjetij: EMO, ELRA, ISKRA, ETA, TGO GORENJE, TIKI, SATURNUS, PRIMAT. Sodelovali bodo v športu, kulturi, vsekakor pa je zelo koristno tudi sodelovanje na strokovnem področju. Mladinci iz »Gorenja« so bili že na obisku v Mariboru. Lahko rečemo, da je ta akcija mladine res hvale vredna, upajmo da zaletno navdušenje ne bo kmalu zamrlo.

Razstava mladih v Napotnikovi galeriji

Napotnikova galerija je sprejela pod svoje okrilje likovno razstavo na temo »Narodnoosvobodilna borba in ilustracije Kajuhovih pesmi«.

Pedagoški svetovalec Rudi Kobolt je otvoril razstavo mladih ustvarjalcev iz velenjske občine

V okviru jugoslovanskih pionirskih iger je občinska zveza prijateljev mladine razpisala pred dvemi leti tekmovanje mladih risarjev iz velenjske občine. Posebna komisija, v kateri so bili prof. Lorenčak, Majcen in Pečko, je pregledala 43 del in določila nagrade. Tri nagrade so podelili posameznikom, tri pionirskim odredom, dvanajstim mladim ustvarjalcem pa so podelili pohvale.

Prvo nagrado v znesku 300 novih dinarjev je dobilpi onirski odred na šoli Gustava Šiliha, drugo 250 novih dinarjev je dobil pionirski odred na šoli Miha Pintar-Toledo in tretjo 200 novih dinarjev pionirski odred na I. osnovni šoli Šoštanj.

Alma Žvan iz Velenja je dobila prvo nagrado pri posameznikih, Tatjana Režek iz Velenja drugo in Srečko Britovšek iz Šoštanja tretjo. Pohvale pa so dobili Dušica Šušter, Milan Miklavžina, Jože Vrabič, Lojze Žičkar, Anda Ambrožič, Slavko Gostenčnik, Franc Štraus in Alenka Ajdnik — vsi iz velenjskih šol, Dragica Zaluberšek in Nevenka Miklavžina iz Šoštanja, Tatjana Pepelnik iz Pesja in Dušan Goltnik iz Topolšice.

Razstava bo odprta do 16. junija.

Učenci II. osnovne šole so priredili lep kulturni program. Na otvoritvi pa je bilo precej Šoštanjčanov

Z malo šolo smo končali

Konec maja smo zaključili z delom v malih šolah v Šoštanju in Topolšici. Po končanem delu pa smo še vse predšolske otroke, ki so obiskovali malo šolo, peljali na izlete v šoštanjsko okolico ter v Velenje na otroško igrišče in lutkovno igrico. Ob tem izletu smo ugotovili, da so vsi otroci postali sproščeni in živahni in so se težko razšli, kar težko so razumeli, ko smo se posljavljali, da se ne bomo več videli. Življenje v vrtcu je za marsikaterega otroka pomenilo veliko in mu bo ostalo v lepem spominu.

Ob delu v malih šolah smo prišli do vsakovrstnih ugotovitev. Največ smo si nabrali izkušenj za delo s temi otroki. Ugotovili smo kaj vse bomo v prihodnje potrebovali za tako delo, kako bomo organizirali delo, prostore. Posebno pa so važne ugotovitve, koliko časa naj bi trajala mala šola, da bi otrokom resnično koristila.

S tem v zvezi mislim, da je zelo važno dejstvo, da je kljub temu, da so vsi otroci obiskovali malo šolo, le razlika med temi in otroki, ki obiskujejo vrtec vse leto. Ta razlika se kaže predvsem pri zahtevah, ki terjajo večjo umsko razvitost otroka, kar razvijamo pri otroku v vrtcu vse leto. Otrok opazuje naravo skozi vse letne čase in si le tako ob namernem opazovanju lahko zapomni, kar je videl in slišal. Govor, ki je zelo važen za otrokov razvoj in sproščenost, se mora postopno, toda vztrajno in pravilno usmerjati, kar tudi zahteva veliko časa.

Zelo pomembna je bila ugotovitev, kako so otroci redno hodili v malo šolo, kar je vsekakor dokaz, da so starši to delo vzeli resno. Tu in tam so otroci zamujali točno uro, naša opozorila na točnost jim bodo le pomagala pri skrbi za šolo.

Povem naj še nekaj o tem, da je naš namen, da bomo privadili otroke na kolektiv in otroško skupnost, v polni meri uspel. To so opažali tudi starši, saj so ob koncu male šole že otroci hoteli sami prihajati in odhajati, da so lahko hodili v gručah s svojimi bodočimi sošolci.

Učiteljice, elementarke, ki so spremljale delo v mali šoli se gotovo veselijo dela v jeseni, ali pa vsaj ugotovitve kakšno bo delo z »mladimi šolarji«.

Seveda bodo pa živi in bolj sproščeni kar bo vplivalo na njihovo disciplino, to lahko pričakujemo.

Ob koncu naj poudarim še to, da bi starši imeli vedno takšno in še večjo skrb ter željo, da bodo otroci hodili čisti in negovani v šolo, saj se bodo le tako dobro počutili med drugimi. Po naših ugotovitvah so pogosto prihajali otroci v šolo brez ali pa samo z delnim kosilom, v takšnih pogojih pa otroci težko delajo, ozroma se v šoli učijo. Naj bi torej starše, ki so zaposleni že sedaj opozorili, da bodo prehrano otrokom, ki bodo šli jeseni v šolo, pravočasno uredili in preskrbeli.

V jeseni bomo v vzgojno varstveni ustanovi Šoštanj in Topolšici sprejeli v varstvo in vzgojo čimveč predšolskih otrok tako, da bi zajeli vse, ki niso preveč oddaljeni. Mala šola bo torej trajala skozi vse šolsko leto, za ostale — oddaljene otroke, pa verjetno spet spomladi.

Otroke, ki bodo prišli že v jeseni v malo šolo v vrtec, bomo vpisovali in sprejemali 1. septembra.

Ivanka Rabič,
vzgojno varstvena ustanova — Šoštanj

NEDELJA, 18. junij

VELIKA TOMBOLA

Osebni avtomobil škoda 1000 MB

Velenjsko jezero ob 14,30

USTANOVLJENA JE IZOBRAŽEVALNA SKUPNOST VELENJE

PREDSEDNIK SKUPŠČINE JE STANE RAVLJEN

Po dolgotrajnih pripravah je Skupščina SR Slovenije sprejela letos aprila zakon o izobraževalnih skupnostih in o financiranju vzgoje in izobraževanja v SR Sloveniji. S tem zakonom so dane vse možnosti za nadaljnjo poglobitev samoupravljanja delovnih ljudi, delavcev vzgojnih in izobraževalnih zavodov ter za povečanje sodelovanja družbeno-političnih skupnosti, delovnih organizacij in občanov pri reševanju vseh aktualnih problemov na področju šolstva. Na podlagi tega zakona se v vseh občinah ustanavljajo temeljne izobraževalne skupnosti, za območje celotne Slovenije pa republiška izobraževalna skupnost. Za eno ali več gospodarskih dejavnosti pa se lahko ustanavljajo posebne izobraževalne skupnosti.

Ustanovitev temeljne izobraževalne skupnosti Velenje je v mesecu maju pripravljal poseben iniciativni odbor, ki ga je vodil podpredsednik občinske skupščine Drago Tratnik. Iniciativni odbor je sprejel sklep, da naj ima ustanovna skupščina temeljne izobraževalne skupnosti 50 članov, od tega 24 predstavnikov vzgojno-iozbraževalnih zavodov in 26 predstavnikov občanov, delovnih in drugih organizacij ter občinske skupščine. Člani ustanovne skupščine so bili izvoljeni na sejah ustreznih organov upravljanja.

Ustanovna skupščina se je sestala 31. maja. Po uvodnih formalnostih se je ustanovna skupščina proglasila za redno skupščino temeljne izobraževalne skupnosti s tem, da bo 25 članom trajal mandat 2 leti, ostali polovici članom skupščine pa 4 leta.

OBNOVITI BO POTREBNO NEKATERE ŠOLE

Na ustanovni skupščini je Drago Tratnik poročal o razvoju šolske mreže v naši občini, o uspehih, ki so bili pri tem doseženi in o težavnih nalogah, ki čakajo izobraževalno skupnost pri zagotavljanju zadostnih sredstev za redno dejavnost vzgojno-izobraževalnih zavodov in za nekatere zelo nujne nove investicije na področju šolstva in otroškega varstva. Izobraževalna skupnost bo morala skupno z občinsko skupščino ter delovnimi organizacijami zagotoviti sredstva za adaptacijo osnovnih šol v Šentilju, Cirkovcah in Ravnah, za gradnjo novih šolskih telovadnic v Šoštanju in Šmartnem ob Paki ter za gradnjo novega otroškega vrtca ter nove osnovne šole v Velenju.

PRAVOČASNO IZPOLNITI DOGOVORJENE OBVEZNOSTI

Izpolnitev tega investicijskega programa bo zelo težavna, saj se v letošnjem letu ne more zbrati dovolj sredstev niti za osnovno dejavnost osnovnih in srednjih šol, tako da je skladu za šolstvo II. stopnje v Celju dosedanji občinski sklad za šolstvo dolžan že precejšen znesek.

Prav zaradi tega je Skupščina izobraževalne skupnosti zaprosila vse gospodarske organizacije, da bi svoje obveznosti do šolstva v redu in pravočasno izpolnile.

Na ustanovni skupščini so sprejeli statut temeljne izobraževalne skupnosti, s katerim so natančneje določene naloge izobraževalne skupnosti, njeni organi, njihova sestava ter način izvolitve, njihovo delovno področje, način dela ter medsebojna razmerja do občinske skupščine, republiške izobraževalne skupnosti in drugih izobraževalnih skupnosti.

Skupščina izobraževalne skupnosti je za svojega predsednika izvolila Staneta Ravljena, sekretarja trgovskega podjetja Bazen Velenje, za podpredsednika pa Jožeta Melanška, upravitelja podružnične osnovne šole v Belih vodah. Za predsednika izvršnega odbora je bil izvoljen Drago Tratnik, podpredsednik občinske skupščine, za člana tega odbora pa so bili izvoljeni Rudi Kobolt, Leopoldina Lukič, Ivan Marin, Pankrac Semečnik, Miroslav Vrečko, Jože Vunderl, Lado Zakošek in Stefan Zagoričnik. Stane Žula bo temeljno izobraževalno skupnost Velenje zastopal v svetu za financiranje srednjega šolstva v Celju, Tone Kramar, ravnatelj osnovne šole Luče ob Savinji, pa v republiški izobraževalni skupnosti.

Zbor krvodajalcev v Šoštanju

3. junija so se krvodajalci naše občine zbrali v Šoštanju. Najprej so šoštanjski šolarji pripravili kratek kulturni program. Krvodajalce pa je pozdravil predsednik komisije za krvodajalstvo pri občinskem odboru Rdečega križa Bruno Tribičnik, ki se jim je zahvalil za njihovo požrtvovalno in humano delo. Poudaril je pomembnost krvodajalskih akcij in transfuzij v sodobni medicini. Zboru krvodajalcev so prisostvovali tudi predstavniki krvodajalcev iz Fonsdorfa v Avstriji. Bili so prijetno presenečeni nad organizacijo in uspehi krvodajalskih organizacij pri nas. Želijo si še podobnih srečanj. Prvo bo že ob razvitju prapora mestnega odbora Rdečega križa v Šoštanju. Na zboru so tudi odlikovali najprizadevnejše krvodajalce s srebrnimi in zlatimi značkami.

Zanimivi so podatki, da so v naši republiki v preteklih 22 letih konzervirali kar 106.260 litrov krvi. Torej res impozantna količina. To dragoceno zdravilo je darovalo približno 351 tisoč krvodajalcev, oziroma 32 odstotkov prebivalcev naše republike. Vsi se zavedajmo, da je postala transfuzija krvi eden od nepogrešljivih elementov medicine. Zato so tudi naše zdravstvene ustanove potrebovale take količine krvi.

Vedno več je bolezni za katere ugotavljajo strokovnjaki, da transfuzija občutno skrajša čas zdravljenja.

Za ilustracijo poglejmo malo v zgodovino. Misel o transfuziji je stara. Prve sledove te zamisli zasledimo v 15. stoletju. Seveda pa je bil tedaj postopek veliko bolj enostaven in tudi nevaren kot danes. Leta 1638 je angleški zdravnik dr. Portter naredil prvi poizkus na živalih. Približno leto kasneje pa je Francoz Dennys poizkušal rešiti življenje 15-letnemu dečku. Dal mu je ovčjo kri. Žal je pri tretji transfuziji otrok umrl. Spoznali so, da živalska kri ni primerna za človeka. Prva transfuzija je uspela leta 1800, porodničarju dr. Gysu. Uspelo je, porodnica je bila rešena gotove smrti. Vendar pa so doživljali tudi neuspehe, ki si jih niso znali razlagati. Toda, ko so odkrili krvne skupine, se je uspeh večal. Transfuzija krvi je prodrla v medicino šele po prvi svetovni vojni. Zelo pa so razvili ta način reševanja življenj Amerikanci med drugo svetovno vojno. Tudi pri nas se je začel razvoj šele po zadnji vojni.

V Beogradu so ustanovili »Zavod za transfuzijo krvi JLA«, ki ga je vodil dr. Dimitrije Kalić. Krvodajalstvo in usposobljenje transfuzije krvi v medicini pa je napredovalo tudi v Sloveniji. Prva transfuzijska postaja je bila ustanovljena leta 1945, 4. junija. Ta dan praznujemo kot dan krvodajalcev. Krvodajalstvo v Sloveniji se je začelo močneje razvijati šele po letu 1953. V začetku so krvodajalci dobivali za svojo kri denar, to pa so nekateri tudi izkoriščali. Januarja 1953 je bilo to odpravljeno. Kri so sprejemali samo od prostovoljnih krvodajalcev.

Zavod za transfuzijo je organiziral mobilno ekipo. Pri akcijah je začela sodelovati organizacija Rdečega križa. Kmalu se je število krvodajalcev občutno povečalo. Leta 1966 je že 69.796 ljudi darovalo kri. Samo v naši občini jih je bilo 1.140. Vendar so letos potrebe še večje. Kri bi moralo darovati približno 1400 ljudi.

tribuna vaših mnenj

HIGIENA »NA VIŠKU«

Vaša pisma

Že dalj časa opazujem neverjetno malomarnost podjetja »Veležitar« v Šoštanju. Odkar je pekarno pri Delopstu prevzelo to podjetje, je pred bivšo prodajalno skoraj vedno velik kup pletenih košar, v katerih prevažajo kruh v Velenje in še kam. Dokler je s pekarno upravljal zasebnik so bile košare vedno spravljene v veži, sedaj pa so na prostem izpostavljene prahu, ki ga povzročajo mimo vozeča motorna vozila. Pa ne samo to. V košarah se od časa do časa igrajo otroci, ki celo stopajo vanje. Ponoči pa se po košarah sprehajajo mačke in morda še kakšne druge živali. Vsekakor higiena na višku. Če se v takšnih košarah prevaža sadje in zelenjava je to nekaj drugega, ker se sadje lahko opere. Kruha pa pred uporabo ni mogoče oprati pa čeprav bi bil po taki malomarnosti nujno potreben. Vsekakor bi kazalo košare za prevažanje kruha spravljati v zaprt prostor ali vsaj v vežo, nikakor pa jih puščati na cesti.

To ni odnos do potrošnikov — ali pa se morda zavedajo, da ni konkurence pa čeprav je kruh tak ali drugačen.

Viktor Kojc, Šoštanj

Nova negovalnica za avtomobile

Zraven mehanične delavnice avtomoto društva »Saleška dolina« so zgradili sodobno pralnico in negovalnico za avtomobile. V njej perejo motorna vozila, menjajo olja, namažejo ležaje in s posebnimi premazi zaščitijo vozila proti rjavenju.

Pralnica in negovalnica je visoka štiri metre, tako da lahko vozilo dvignejo. Na vrhu, nad temi prostori, pa je klubski prostor. Tu lahko naročnik počaka, preglejuje revije in skozi okno kontrolira kako opravljajo naročeno delo. V tem prostoru bodo tudi posredovali informacije o prodaji in nakupu rabljenih avtomobilov.

Storitve zaračunavajo nečlanom po ekonomskih cenah, vendar so te vseeno nižje kot v ostalih pralnicah. Člani avto-moto društva pa plačajo za približno 40 odstotkov manj kot so dejanski stroški.

Pralnico in negovalnico avtomobilov v Velenju je zgradilo avto-moto društvo v lastni režiji. Stala je 11 milijonov starih dinarjev. Svojih sredstev so porabili 6 milijonov, preostalih pet milijonov pa so prispevale delovne organizacije.

Takšna skrb AMD »Saleška dolina« je vredna pohvale, saj dosedaj številni lastniki motornih vozil niso mogli v redu negovati svoje vozilo.

Člani AMD in gostje na otvoritvi nove pralnice v Velenju

Sredstva za krajevne skupnosti

V proračunu občine Velenje za leto 1967 je zagotovljeno za potrebe krajevnih skupnosti 175.265 N-dinarjev, kar je za 16.265 N-dinarjev oziroma za 10 % več kot v lanskem letu. Ta sredstva uporabljajo krajevne skupnosti za vzdrževanje, obnovo in gradnjo krajevnih cest in mostov, gradnjo vodovodov in za podobne komunalne namene. Celotna odobrena sredstva so bila razdeljena na zadnjem sestanku predsednikov svetov krajevnih skupnosti. Posamezne krajevne skupnosti dobijo letos: Šentflorjan — Skorno 3.234,77, Podkraj — Kavče 4.856,82, Lokovica 7.603,25, Šentilj 4.566,57, Bele vode 26.555,67, Pesje 3.290,57, Šoštanj 23.072,00, Velenje 23.657,39, Plešivec 10.549,63, Zavodnje 3.505,30, Cirkovce 3.001,93, Paka 3.196,86, Šalek 5.489,75, Topolšica 5.399,74, Šmartno ob Paki 21.100,31, Družmirje 4.698,58, Ravne 4.091,84 in Škale 17.394,02. Vsi zneski so izraženi v N-dinarjih.

S temi sredstvi in s sredstvi, ki so krajevnim skupnostim ostala še iz prejšnjih let, bo mogoče v letošnjem letu urediti mnoge komunalne in druge krajevne probleme, če bodo krajevne skupnosti uspele pri njihovem reševanju mobilizirati tudi delo in sredstva prizadetih občanov ter delovnih in drugih organizacij.

Socialistična republika Slovenija
SKUPŠČINA OBČINE VELENJE
Oddelek za notranje zadeve
Številka: 2-21/24, 25, 26, 27, 28, 30/1967
Datum: 9. junija 1967

Razglas

Po 6. točki navodila o postopku z najdenimi predmeti (Uradni list FLRJ, št. 93/49) objavlja oddelek za notranje zadeve Skupščine občine Velenje, da so bili na območju mesta Velenja in Šoštanja najdeni spodaj navedeni predmeti:

1. **žensko kolo znamke »VESNA«, zelene barve;**
2. **moško kolo znamke ROG-TOURING, sive barve;**
3. **žensko kolo znamke TAURING, modre barve;**
4. **žensko kolo znamke SPORT, svetlo sive barve;**
5. **moško kolo znamke PRETIS, črne barve;**
6. **potovalka iz plastične mase, črna, na zadrgo.**

Prosimo lastnike teh predmetov, da jih dvignejo pri oddelku za notranje zadeve Skupščine občine Velenje v roku 6 mesecev po objavi tega razglasa. Po tem roku bodo ti predmeti last družbenega premoženja. Najdene predmete si lahko ogledate vsako sredo popoldne.

Načelnik oddelka
Martin Tovornik, l. r.

Proslava dneva borcev naj bo svečana

Člani šoštanjske organizacije ZB NOV so govorili o tem, da bi čim svečaneje proslavili svoj praznik.

Na predvečer bodo pripravili kres na Goricah. Organizirali bodo tudi patrolo, ki bo sodelovala pri proslavi in odkritju dveh spominskih plošč. Plošči bodo odkrili pri Dežmanu v Prelogah in pri Vrabičevih v Šoštanju.

Borci bodo zaprosili nekatere delovne organizacije, ki naj bi jim pomagale pri urejanju spomenikov.

NEDELJA, 18. junij

VELIKA TOMBOLA

Osebni avtomobil škoda 1000 MB

Velenjsko jezero ob 14,30

»PREMAGALI BOMO RAKA!«

PRAVIJO SVETOVNI ZNANSTVENIKI

2. nadaljevanje

Sovjetski znanstvenik prof. Larionov in njegov francoski kolega Halpern pravita, da so se v zadnjih časih odkrile nove možnosti za uporabo kemične terapije, v prvi vrsti kot dopolnitev kirurškega posega ali obsevanja.

Vendar po mnenju Larionova taki kemični preparati še ne predstavljajo učinkovitega zdravila v vseh primerih, ker učinkujejo samo na nekatere tumorje kakor tudi zmanjšujejo bolečine, ki jih povzroča rak. Navaja vrsto zdravil proti raku, kot so embicin, clorambucil, dopan, sarcolizin, metotrexat in druga.

Zdravilni učinek teh preparatov, pravi Larionov, se kaže v različnih oblikah: od zmanjšanja tumorja do njegove popolne izginitve. Z uporabo kemične terapije pri nekaterih vrstah tumorjev so dosegli v 5 do 10 letih klinično ozdravitev. Kljub temu pa še ne moremo reči, da smo dosegli popolno ozdravljenje.

Profesor Larionov trdi dalje, da so antikancerozni kemični preparati omogočili uporabo novih metod zdravljenja. Tako se na primer s pomočjo sonde vstavijo ti preparati v samo žarišče tumorja.

V primerih, ko se je tumor preveč razrastel in onemogoča kirurški poseg, ga s kemično terapijo najprej zmanjšajo in tako omogočijo operacijo. Razen tega se pri operaciji pljučnega raka z uporabo zdravila endoxan zmanjša odstotek recidivnih obolenj.

Larionov sodi, da prve izkušnje s kemično terapijo ustvarjajo popolnoma nove možnosti za boj z rakom kar bo prispevalo k odkrivanju novih preparatov proti raku.

KEMIČNE SNOVI SO NEVARNE

Čeprav kemija pomaga človeku v boju proti raku, nekatere kemične snovi »obtožujejo«, da so največji povzročitelji raka v tem »stoletju kemije«.

Sovjetski znanstvenik je mnenja, da so nekatere kemične snovi zelo znane kot kancerogene, posebno karbonska sol, parafin, nekatere anilinske barve in podobno. Za njimi našteva žarke iks, radij, radioaktivne izotope in končno nekatere viruse.

Njegovo mnenje se v tej anketi delno ujema z mnenjem ameriškega znanstvenika prof. dr. E. Cowdryja, ki navaja primer, da določene količine sintetičnega hidrokarbonata povzročajo raka na dojkah, in to zelo naglega in brez posledic za druge organe. To so s poizkusi dokazali na belih miših.

Navaja, da je v ZDA med belimi ženami največ žrtev raka od raka na dojkah.

Po njegovem mnenju je zato potrebno zbirati podatke o takih dokazih, ki govore o delovanju kemikalij kot povzročitelju raka in onemogočiti prodajo tudi takih živil, ki vsebujejo še tako majhno količino nevarnih kemičnih snovi.

TEŽKO JE UGOTOVITI NEVARNE VIRUSE

Značilno je, da so v neki anketi govorili neodvisno eden od drugega predstavniki sovjetske, francoske in ameriške znanosti o tako imenovanih rakotvornih virusih. V Franciji so na primer opazili, da vzgojene rakave celice, ki so jih presadili na živali, niso povzročile tumorjev, če jih prej niso pomešali z določeno vrsto virusov.

Toda virusov je toliko, da je težko ugotoviti, kateri so nevarni, kateri pa ne. Še manj vemo, kako se eni spreminjajo v druge in ali se sploh spreminjajo.

Akademik Halpern trdi, da ima vsakdo izmed nas v sebi rakave celice, ki so nastale zaradi kozmičnega in sličnega sevanja ali pa jih je povzročila hrana in podobno.

Človekova sreča pa je, da je v njem naravna odpornost proti raku, ki je pridobljena z dolgotrajnim človeškim razvojem. Ta odpornost je odvisna od vitalnosti in aktivnosti tako imenovanega retikulo-endotelijskega sistema celic, ki se bore proti virusom z znanimi protitelesi.

Francoskim znanstvenikom se je posrečilo, da so s krepitvijo in aktivnejšim delovanjem retikulo-endotelijskega sistema prišli no naglega in smrtnonosnega razvoja raka na živalih.

SLABA NAVADA LJUDI IMA NEVARNE POSLEDICE

Medicinski strokovnjaki vedno opozarjajo na slabo navado velikega števila ljudi, da so pretirano sramežljivi in odklanjajo natančen zdravniški pregled. To se nanaša predvsem na pregled kože, kar se lahko konča tragično, kajti pravočasno odkriti rak na koži v 90 odstotkih primerov ozdravimo.

Ta sramežljivost je še toliko bolj tragična pri ženah, ker onemogoča, da bi pravočasno odkrili raka na dojkah in spolnih organih. Podobno se dogaja tudi pri moških, ki često bolehajo za rakom na prostati. Otipavanje prostate je neprijetno, vendar ni zvezano z bolečinami. Medtem pa je čedalje večjega pomena pregled prostate s prstom, posebno pri moških nad 50 let starosti, kajti opazili so, da ima 46 odstotkov obolenj prostate vse pogoje za raka.

Prav tako so opazili, da v več kot 90 odstotnih primerih tumorja na prsih, rakavega ali nerakavega značaja, odkrijejo žene same. Zdravniki lahko dajo ženam praktična navodila v tem pogledu, in tiste, ki se jih drže, lahko dožive visoko starost.

PREMAGALI BOMO RAKA

V središču naših skrbi je — pravi prof. Halpern — zmaga nad rakom s pomočjo krepitve naravne odpornosti človeškega organizma. Ta odpornost se z leti zmanjšuje (v nekaterih primerih tudi zaradi bormonskih sprememb), za nekatere primere pa še niso ugotovili vzrokov zmanjševanja.

TEŽKA KRI

Mimi Malenšek

8

Teta je vedela samo to, da je bil greh storjen in da tega ni mogoče več popraviti. »Tako je začela tudi tvoja mati,« je govorila z mračnim obrazom, tako suhim in trdim, kot bi bil izstružen iz lesa. (Pri tem je bila čisto podobna tistim bridkim, strogim gotskim svetnicam z obrazi, rjavimi od starosti, ki jih je Mihela kot otrok z rahlim strahom opazovala ob nedeljah popoldne med večernicami, medtem, ko je župnik govoril o štirih poslednjih rečeh in je teta spokojno dremala v klopi.) »Ta žaga je prekletstvo za našo družino,« je rekla teta. »Tvoja mati se je tudi spečala z žagarjem, potem pa je odšla služit v Trst, tebe pa obesila meni na vrat, kakor da nimam svojih križev dovolj! Nikoli ni bila nič prida in rada bi vedela, kako si je prislužila tiste reči, ki jih je pošiljala iz Trsta! Pravijo, da so prva leta po vojni v Trstu hodili ameriški vojaki in zamorci z zavoji pod pazduho po cestah in si tako kupovali ničvredne ženske. Rada bi tudi vedela, kaj počne zdaj! Če še živi, potem je najbrž ena tistih, ki jih je v Trstu toliko. Ali pa je že žalostno končala. Rozalo vprašaj, ona ve, kako gredo te reči!« (Rozala je v mladosti služila v Trstu. Včasih, kadar sta s teto ob nedeljah popoldne sedeli pod orehom, je pripovedovala o žalostnem koncu tržaških vlačug. Pravila je: »Nekatere umrjejo za tisto boleznijo, pri kateri nazadnje gnilo meso odpada od živega človeka. Celo abesinski sifilis imajo, ja. Sicer pa vse od kraja na starost beračijo — če že prej od obupa ne skočijo v morje.«) Mihela nikoli ni mogla verjeti, da bi bilo z njeno materjo tako hudo. Tudi to je bila ena tistih žalostnih resnic, ki si jih ni marala priznati, ker bi se sicer čutila preveč nesrečno. Mati je pač pozabila nanjo, ali pa je umrla. Proti temu ne moreš nič. To je kakor zla usoda. In nekega dne se je zalotila v misli, da ne more nič več prenašati tetine sitnosti. Misel je bila kakor kamen, ki nazadnje sproži plaz. Mihela se je odločila, da pobegne in tako jo je zaneslo v tovarno.

O vsem tem Cirilu ni mogla pripovedovati. Zato je rekla samo:

»Rada sva se že imela. On je delal na žagi in jaz tudi. Potem ... potem je šel pa drugam za delom in jaz sem šla v tovarno.«

»In je bilo konec med vama?«

»Konec.«

»A ti še kaj piše?«

»Ne, nič.«

»Ti njemu tudi ne?«

»Nič. — Zakaj pa tako sprašuješ? Saj si ti gotovo tudi že imel dekle ali celo več deklet.«

Skomignil je z rameni in jo tesneje stisnil. Čutila je njegove trde prste, ki so se zarili v njene rokave nad komolcem. Spreletelo jo je. Naglo je odrinila fanta proč in rekla: »Pojdiva že! Kaj bi stala na cesti in še tako pozno!«

»Saj se ne mudi,« je rekel in jo spet stisnil, zdaj okrog ramen. Obšla jo je bojazen pred njim in zamolklo je rekla:

»Saj menda ne misliš ...«

»Kaj?« Ciril se je tiho zasmejal.

»Tako, no. Nekateri fantje mislijo, da si morajo vzeti plačilo za vstopnico v kino ali za kozarec vina ...«

Izpustil jo je in stopil naprej. »Ne, ne mislim tako,« je rekel tiho. Njej je bilo žal; končno ji ni dal povoda, da bi ga slabo sodila. Molče je stopala ob njem. Med prvimi hišami je rekel:

»Torej za takega me imaš?«

»Nec,« je rekla negotovo.

Nasmehnil se je. V resnici sem še mnogo slabši, je pomislil. Tudi sem ji lagal, ko sem rekel, da nisem imel nobene. Sicer pa nisem nič rekel, samo tako sem se vedel, da je morala to misliti. Ona mi je povedala po pravici. Nič takega ni bilo, da bi morala tajiti. Jaz bi tega, kar sem počenjal zadnje čase, ne upal povedati nikomur!

Mislil je na kolarno, kjer je za polomljenimi vozovi in krtiči skrival slatinsko steklenico žganja, ki ga je kradel očetu. Včasih ga je pil sam, včasih pa je stisnil steklenico pod suknjič in šel zvečer za plotovi k Lojzi. To je pravzaprav veliko huje kot tiste dogodivščine pri vojakih, si je rekel. — Sploh ni več vedel, kako in kdaj se je spletlo med njim in Lojzo. Nekje se je pač začelo in se je v presledkih vleklo že drugo leto. Ljudje o tem niso nič zvedeli — ali pa — hudič vedi! Prihajal je pozno, ko je Lojza že spravila otroke spat. Sedela sta v kuhinji, pila žganje in ob steni je bila starinska postelja, pregrnjena z modro prešito odejo. Lojza je govorila zelo pridušeno in je tudi njega opominjala, naj bo previden. »Tiho govori,« je rekla, »farovška kuharica zmeraj nastavlja ušesa. Raje bi stanovala pod smreko, kot cigani, kakor pa v farovžu, a pomagaj si, če moreš!« Zmeraj ji ni prinesel žganja. Včasih je potegnil izpod suknjiča tudi kos slanine ali par klobas. Lojza je vihala nos. »Tvoj stari ima veliko denarja,« je rekla. Stari in denar! Eh, prekleto! »Zakaj ga tako tišči?« je spraševala. »A ga misli vzeti s seboj v grob?« Ko je vstajal s postelje, se mu je zmeraj vse gabilo: Lojza, njene izsušene, povešene prsi pod odpeto, zamazano srajco, njene noge, spodaj čisto tenke in prepežene z modrikastimi žilicami, v mečih pa okrogle kot steklenice, njena koščena kolena in rumenkasta, starikava koža — najbolj pa se je »nusil sam sebi. V takih trenutkih jo je zlobno žalil. »Zakaj tako živiš? A ne moreš drugače?« jo je spraševal. »Če bi se omožila, bi izgubila invalidnino po možu. Kje pa bom dobila človeka, ki bi bil pripravljen skrbeti za štiri otroke?« je odgovarjala krotko in malomarno. — Včasih je postal celo ljubosumen. Sam ni vedel, kako je bilo to mogoče, toda kdaj pa kdaj ga je zgrabila taka ljubosumnost, da bi Lojzo najraje pretepel. To je bilo zmeraj takrat, kadar mu je rekla: »Jutri in pojutrišnjem nikar ne pridi. V soboto in nedeljo tudi ne.« — »Zakaj ne?« je spraševal trmasto in sovražno bolščal vanjo. — »Ne,« je rekla, »v soboto in nedeljo ne! V soboto zvečer bo župnik najbrž spet dolgo v cerkvi, v nedeljo pa imajo v farovžu navadno goste. Župnik si prizadeva, da bi me spravil iz farovža. Zaradi nemoralnega življenja, pravi. Pridi raje v sredo ali četrtek.« Ni ji verjel. Ona je to vedela. »Saj menda nisi ljubosumen?« ga je dražila. Zamahnil je z roko in šel. Potem se ni prikazal teden, dva, ves mesec. Rad bi bil končal to čudno razmerje, ki ga je tako poniževalo pred samim seboj, toda zmeraj spet je omagal. Ali ne bo tega nikoli konec, se je obupano spraševal.

To je trajalo, dokler ni prišla Mihela. V Mihelo se je zaljubil. V nežnem, skoro šibkem dekletu je bilo nekaj, kar ga je vleklo k njej. Bila je čisto drugačna kot dekleta, ki jih je poznal doslej. Rad bi se ji približal, toda nikakor ni mogel najti pravega načina. Zdaj se je obrnil k njej in nerodno rekel:

»Mihela, pravzaprav bi si bila lahko prijatelja.«

»Saj sva,« je odvrnila.

»Ne vem ... A sva res?«

»Dobro vem, kako misliš!« se je zasmejalo dekle. »Rad bi se malo pozabaval z menoj.«

»Ne,« je rekel prizadeto. »Lahko bi mi verjela, da te imam rad. Še nikoli nisem nobene ...«

»Nehaj!« je zaklicalo dekle. »Vsi tako pravijo! Še nikoli nisem nobene imel tako rad kot tebe — in potem ...«

»To praviš zato, ker me ne maraš.«

Mihela ni takoj odgovorila. Pravzaprav bi ga lahko imela rada, toda čutila je pritajen strah — ali pred njim, ali pred gospodarjem, tega sama ni vedela. Samo slutila je, da bi ne bilo dobro, če bi se imela rada. Zato je hitro šla med vaškimi hišami, Ciril pa za njo. Ko sta se bližala domači hiši, se je obrnila in rekla:

»Navsezadnje ne smeš pozabiti, da sem prišla k vam samo zato, da bi imela hrano in stanovanje.«

»Saj ni zastonj,« je hitro rekel Ciril. »Delaš, da bi nobena dekla ne marala tako.«

Pred hišnimi vrati, kjer bi se morala ločiti, ker je on spal v kamri nad malim skladiščem, jo je še pridržal. Nagnil se je tesno k njej in zašepetal:

»A se morebiti starega bojiš?«

»Saj se ga ti tudi,« je odvrnila Mihela in vtaknila ključ v vrata.

Fant je povesil oči. Kako hitro ga je spregledala! Da, bal se je očeta. Hkrati ga je tudi sovražil. Toda sovražiti ni isto kot biti pogumen. Moral bi se osvoboditi strahu pred njim. Potem bi ga morda celo nehal sovražiti. Za zdaj pa se mu je zdelo, da očeta sovraži kot priklenjen pes paglavce, ki mu s ceste mečejo kamenje.

Mihela je odklenila vrata. »Lahko noč,« je rekla.

»Lahko noč,« je zamrmral. Slišala je, kako je šel s težkimi koraki čez dvorišče in po lesenih stopnicah nad skladišče. Ko je legla, je dolgo razmišljala o vsem, kar ji je povedal.

Na tisto nedeljo je mislila zelo pogosto. Zavedala se je, da se ji fant smili in da ga ima rada. V tem razpoloženju so se tovarna in dekleta odmaknile nekam daleč. Popoldnevi in delo v tovarni je postalo težavno. Pomembni so bili samo popoldnevi in večeri. Zvečer, ko je utrujena legala v posteljo, je zmeraj spet in spet morala misliti na Cirila. Včasih je bila tako prevzeta od misli nanj, da si je skoro strahoma dejala: Če bi zdaj prišel k meni, bi mu omahnila v naročje tako brez moči, kakor sem takrat Milanu pod češnjo ... Tako je čutila zvečer, ko je bil svet od utrujenosti meglen in se je polagoma spreminjal v nekaj nedoločnega, spreminjavega, kar jo je odnašalo s seboj. Zjutraj so bile njene misli jasnejše, ker se je zdelo tudi življenje trdnejše. Ko je hitela po bližnjicah proti postaji in so ji trdi kristali zmrzle slane hresteli pod nogami, je mislila trezneje. Takrat se je zavedala, da je Ciril gruntarski, ona pa tovarniška delavka, ki mora biti vesela, da so jo Zaletelovi vzeli pod streho. Toda kadar je popoldne spet videla Cirila, ki je včasih obstal sredi dela in jo zamišljeno gledal, je pozabila na vse, razen na to, da je mlada in da je tudi on mlad in da se ljubita. Pri tem jo je spreletavala sladka groza. Bilo ji je, kot bi visela nad prepadom. Bala se je in si hkrati želela, da bi jo Ciril potegnil vanj. Čisto zbegana si je včasih rekla, da je najbrž tudi to ena tistih stvari, ki se jim zaman skušaš izogniti.

4.

Zima je prišla kakor jata vran, ki se krakajoč spusti na pusto polje.

Mihela je vsako jutro gledala mrtvo zemljo pod težkim, oblačnim nebom, ki se je od časa do časa odprlo in stresalo iz sebe goste roje snežink. Hodila je na postajo mimo brezupno golih dreves in ob zapuščenih živih mejah ter skozi gozd, ki se je v presledkih zganil, kakor bi šel skozenj oster piš vetra in se otresel snežnega bremena, ki se je nabralo čez noč. Popoldne je včasih skozi okno opazovala bajtarice, ki so se pehale in jezikale okrog zamrznjenega korita, iz katerega so zajemale vodo, ali pa je gledala hiše, raztresene po bregovih, podobne beračem, ki so se prislonili v odveterno zavetje — slepa okna med skladovnicami butar so bila podobna očesnim votlinam v lobanjah. Zima na vasi se ji je zdela mnogo bolj pusta kot v mestu in včasih ji je postalo tesno pri srcu, ko je ponoči v svojo kamro slišala lačen lajež lisice, ki mu je odgovarjalo besno zavijanje psov in prestrašeno kokodakanje kokoši na gredi. Želela si je, da bi že skoro minil vlažni, oblačni december, ko se jutranji somrak nerad umakne bledemu dnevu, ki se že ob štirih popoldne spet prelije v večerni mrak in da bi posijalo sonce na zasneženo pokrajino. Potem bi tudi zima dobila veselejši obraz.

Zadnjo nedeljo v decembru je sedela v hiši. Peč je bila zakurjena, v hiši pa je bilo nekako slovesno puščobno. Nikogar ni bilo doma. Gospodar je odšel k Vrankarju na drugi konec vasi kupovat kravo in se gotovo ne bo vrnil pred nočjo, Podlesnica se ta dan še sploh ni prikazala in Ciril se je po južini zavlekel v svojo kamro, da bi se prespal. Prejšnjo noč se je pozno vrnil. Tako je ostala Mihela čisto sama in ni vedela, kaj bi počela.

Ko je še stanovala v mestu, se je ob takih dolgočasnih nedeljskih popoldnevih zarila pod odejo in brala romane, ki so jih dekleta posojala druga drugi. Tudi ostale so bile doma. Milka, najbolj debelušna in najbolj vesela od vseh, je popoldneve prespala. Iva je pletla jopice, čepice in rokavice za otroke — za vsako garnituro s pisanim norveškim vzorcem je dobila nekaj stotakov, ki jih je skrbno spravljala v pločevinasto škatljico, shranjeno pod posteljno blazino. (Nekoč ji je zmanjkalo tisoč dinarjev in je zaradi tega nastal pravi škandal. Dekleta so sumničila druga drugo in vse so bile zaslišane na notranji upravi. Tatice niso odkrili in končno so dekleta soglasno menila, da je denar ukradla gospodinja — tega pa ji seveda niso upale reči. Od takrat je ostalo med njimi nekakšno nezaupanje. Iva je po tistem kar naprej preštevala denar. Štela ga je zjutraj, preden je odšla v tovarno in popoldne, ko se je vrnila, pred spanjem ga je preštela še enkrat in vsoto si je zapisovala na listke.) Tončka, ki je hotela biti elegantna, pa si je ob nedeljah popoldne navijala lase na papilotke in po cele ure ogledovala stare modne žurnale, ki si jih je izposojala od šivilje v drugem nadstropju. — Mihela bi tudi zdaj rada brala, toda menda še nikoli ni bila v hiši, kjer bi tako malo brali kot Zaletelovi. Samo v nekem starem kovčku na podstrešju je našla kup popisanih šolskih zvezkov in šolskih knjig, ki jih je najbrž pustil doma Miha, ko je odhajal. Sicer so dobivali v hišo samo kmečki tednik, ki ga je Ciril včasih prebiral po večerji, stari Zaletel pa je medtem sedel pri toplem štedilniku, kadil cigareto in vmes spraševal sina kakšna je cena živini, koliko plačajo za kilogram žive teže in po čem bodo odkupovalci sprejemali fižol. Miheli je bilo žal, da ni prejšnji dan kupila v mestu časnika, toda zmeraj se ji je tako zelo mudilo na vlak! Zato se je naslonila na toplo peč in misli so se ji spet začele vrteti okrog Cirila.

To, česar se je bala in si hkrati želela, se je že zgodilo. Ni ji bilo žal, vendar pa jo je zmeraj čudno spreletelo, kadar se je spomnila tistega popoldneva. Stala je na vrhnjem odru in zmetavala slamo in deteljo za rezanico, Ciril pa je pehal krmo na pod. Na odru je bilo temno, seneni drobir ji je silil v nos in vse polno ga je imela za vratom. Otresla se je in se pri tem smejala, tudi Ciril se je smejal in naenkrat ji je segel z roko za vrat.

(Se nadaljuje)

šport šport šport šport

NOGOMET
SLOVENSKA CONSKA LIGA

Partizan (Š) – Velenje 2:2 (1:1)

Tekmovanje v SCNL je končano. Kladivar je postal prvak, oba predstavnika velenjske občine pa se bosta v jeseni ponovno borila za čimboljšo uvrstitev oziroma za vrh lestvice.

Derby srečanje v zadnjem kolu je privabilo na igrišče v Šoštanju okoli 400 gledalcev, ki so bodrili eni velenjske, drugi pa domače nogometaše.

Obe enajsterici sta pokazali dobro igro, ki pa je včasih prešla meje fair-playa. To so najbolj občutili Velenjčani, ki so morali igrati pretežen del tekme z igralcem manj. Steber njihove obrambe Trpin je bil izključen zaradi fizičnega obračunavanja z napadalcem Šoštanja — Korenom.

Številčno premoč so Šoštanjčani izkoristili takoj po odmoru in povedli z 2:1. Vendar so Velenjčani z dobro igro rezultat izenačili na 2:2. Pri obeh moštvih sta se izkazala vratarja Kac in Filipović, ki sta nekajkrat odlično odbranila dobro odmerjene strele napadalcev.

Gole so dosegli za Velenje: Kujan in Gojević, za Šoštanj pa Koren in Pavšek.

Za Šoštanjčane so nastopili: Kac, Ramšak, Podojsteršek, Bukovec, Tajnik, Pavšek, Hladin, Koren, Kumer in Novak.

Za Velenjčane pa: Filipović, Kuret, Kovač, Sitar, Trpin, Gombac, Devič, Topčič, Kujan, Gojević in Šalković.

LESTVICA:

Kladivar	21	16	3	2	84:17	35
Partizan (Š)	22	12	3	7	48:50	27
Olimp	21	11	4	6	59:43	26
Drava	22	10	6	6	52:39	26
Steklar	22	10	5	7	61:36	25
Fužinar	22	11	2	9	54:49	24
Velenje	22	7	7	8	42:44	21
Grafičar	22	7	5	10	37:52	19
Nafta	21	6	6	9	45:45	18
Mejnik	22	5	6	11	29:50	16
Pohorje	22	5	3	14	26:76	13
Tehnostroj	21	3	4	14	35:71	10

KOŠARKA

TUDI ZA ELEKTRO DVE TOČKI

Prvi del tekmovanja v slovenski košarkarski ligi je končan. Šoštanjčani se z mladimi igralci nikakor niso mogli uspešno zoperstaviti nasprotnikom. V preteklem obdobju so vse preveč zapostavljali mlade igralce, kar pa se je v letošnjem tekmovanju maščevalo. Mladi so premalokrat imeli priložnost pokazati svoje sposobnosti na prvenstvenih tekmah, kjer bi si lahko pridobili tudi potrebne tekmovalne izkušnje. To je najbolj dokazal Skornšek v tekmi z Mariborom 66, ko je dosegel največ košev za Elektro.

V tekmi s trboveljskim Rudarjem so Šoštanjčani dosegli prvo zmago z rezultatom 75:54 (34:35). Največ košev sta dosegla Videnšek 17, Lukman 16.

Zadnje srečanje v spomladanskem delu pa so izgubili v Ljubljani proti Slovanu z rezultatom 102:60.

Lestvica spomladanskega dela:

Slovan	9	9	0	823:596	18
Domžale	9	8	1	673:557	16
Ilirija	9	6	3	612:565	12
Lesonit	9	5	4	503:513	10
Maribor 66	9	5	4	529:608	10
Maribor	9	4	5	636:631	8
Kroj	9	4	5	584:614	8
Jesenice	9	2	7	636:685	4
Elektra	9	1	8	553:683	2
Rudar	9	1	8	519:676	2

Občinsko prvenstvo v atletiki

Na občinskem prvenstvu v atletiki šolskih športnih društev osnovnih šol je nastopilo 150 učencev in učenk iz Šoštanja, Šmartnega ob Paki in Velenja.

Največ uspeha so imeli učenci in učenke obeh velenjskih šol. Med posamezniki pa so dobre rezultate dosegli Ulrih Boris 8,1 na 60 m, Oblišar in Venišnik v skoku v višino 150 cm, Betka Voglar v skoku v višino 135 cm in Cveto Globočnik v metu krogle 11,29 m.

REZULTATI:

Učenci — 60 m:
1. Boris Ulrih (Vel. GŠ) 8,1
2. Bojan Rabič (Vel. GŠ) 8,2
3. Štefan Skornšek (Šošt. II) 8,2

400 m:
1. Ervin Prislan (Vel. GŠ) 61,8
2. Janez Železnik (Šm./P) 64,0
3. Janez Petek (Šm./P) 64,2

višina:
1. Emil Oblišar Vel. MPT) 150 cm
2. Vlado Venišnik (Šošt. I) 150 cm
3. Franc Globočnik (Vel. GŠ) 140 cm

daljina:
1. Vojko Žega (Vel. GŠ) 491 cm
2. Bogdan Vožič (Vel. GŠ) 490 cm
3. Horvat (Šošt. II) 485 cm

krogla — 4 kg:
1. Cveto Globočnik (Vel. GŠ) 11,29 m
2. Boris Krofl (Vel. GŠ) 11,16 m
3. Janko Sevničkar (Šm./P) 11,10 m

štafeta 4 × 60 m:
1. Velenje (MPT) 32,0

Učenke — 60 m:
1. Vanda Činkole (Vel. MPT) 9,2
2. Milka Verdelj (Vel. GŠ) 9,3
3. Rihter (Šošt. II) 9,4

300 m:
1. Nataša Dernol (Vel. GŠ) 49,0
2. Olga Mastnak (Vel. GŠ) 49,6
3. Marica Savinšek (Šošt. II) 50,9

višina:
1. Betka Voglar (Vel. MPT) 135 cm
2. Gušič (Šošt. II) 125 cm
3. Danica Polak (Vel. GŠ) 120 cm

daljina:
1. Marija Ravnjak (Vel. MPT) 385 cm
2. Lučka Potočnik (Šošt. II) 385 cm
3. Darinka Korošec (Šošt. I) 380 cm

krogla — 3 kg:
1. Majda Gril (Vel. MPT) 9,26 m
2. Franja Kac (Šošt. II) 8,90 m
3. Danica Sevšek (Vel. MPT) 8,87 m

štafeta 4 × 100 m:
1. Velenje (MPT) 36,3

Športna srečanja z vojaki

V preteklem tednu so športniki Šaleške doline imeli več športnih srečanj s pripadniki Gubčeve brigade iz Maribora. Srečanja so bila v nogometu, rokometu, odbojki, šahu in streljanju

REZULTATI:

Rokomet:
Velenje — JLA 21:14 (8:6)
Šoštanj — JLA 33:18 (14:7)

Šah:
Velenje — JLA 7 ½:2 ½

Nogomet:
Velenje — JLA 1:1

Odbojka:
JLA — Topolšica 3:1

— — —

Učenci rudarskega šolskega centra so se v počastitev Dneva mladosti srečali s pripadniki JLA celjske garnizije. Tekmovanje je obsegalo atletiko, rokomet in nogomet.

Tekmovanje je bilo obenem tudi šolsko prvenstvo za atletiko srednješolski pokal.

REZULTATI:

atletika — 100 m:
1. Bizjak 11,9
2. Obal 12,1
3. Vogrin 12,6

300 m:
1. Obal 40,7
2. Pevnik 43,4
3. Herman 44,2

1000 m:
1. Gomboc 2:47,9
2. Zlodej 2:55,0
3. Jakopin 2:55,5

daljina:
1. Palfi 562 cm
2. Djura 546 cm
3. Banko 510 cm

višina:
1. Pirtovšek 160 cm
2. Mikuš 150 cm
3. Osolnik 150 cm

krogla:
1. Mitrosinović JLA 12,98 m
2. Petrušič JLA 11,76 m
3. Mikuš 11,65 m

štafeta 4 × 100 m: RSC (Vogrin, Obal, Pevnik, Jakopin) 53,2

V nogometnem srečanju so zmagali vojaki z rezultatom 7:2 (3:1).

V rokometu pa so bili boljši učenci RSC in zmagali z rezultatom 28:11 (11:11).

ODBOJKA

Topolšani na drugem mestu

V četrtem kolu mariborsko-celjske odbojkarske lige so odbojkarji iz Topolšice premagali doma ekipo Tobija iz Slovenske Bistrice z rezultatom 3:2.

V Črni na Koroškem pa so zabeležili zmago nad domačini z rezultatom 3:0.

Na lestvici po 4. kolu so na drugem mestu z istim številom točk kot vodeča ekipa Tobi.

Lestvica:

TOBI	4	3	1	11:7	7
Topolšica	4	3	1	10:6	7
Impol	3	3	0	9:1	6
Turbina	4	2	2	8:6	6
Črna	4	2	2	7:7	6
Lenart	4	1	3	6:9	5
Steklar	3	1	2	9:1	4
Branik	4	0	4	1:12	4

Teden športa v Šoštanju

ROKOMET

SLOVENJ GRADEC ZMAGOVALEC

V okviru TEDNA ŠPORTA je bil v Šoštanju rokometni turnir, na katerem so sodelovali slovenski prvaki Slovenj Gradec, član zvezne lige Celje, prvak štajerske cone Velenje in domači klub.

Najboljši so bili Slovenjgradčani, ki so premagali vse svoje nasprotnike.

Rezultati:

Slovenj Gradec : Velenje 17:14 (6:4)
Celje : Šoštanj 27:8 (17:4)
Šoštanj : Velenje 15:10 (7:4)
Slovenj Gradec : Celje 13:7 (5:5)

Vrstni red: 1. Slovenj Gradec 6, 2. Celje 4, 3. Šoštanj 2, 4. Velenje 0.

MALI NOGOMET

Člani športnih sekcij Partizana so se pomerili med seboj v malem nogometu. Rokometaši so bili najuspešnejši, saj so premagali vse svoje vrstnike.

Vrstni red: 1. rokometaši 6, 2. nogometaši II. 4, 3. nogometaši I. 2, 4. košarkarji 0.

NOGOMET

Na nogometnem turnirju, kjer so nastopile enajsterice Celja, Žalca, Šmartnega ob Paki in domačega Partizana, so bili najuspešnejši Celjani, ki so premagali vse nasprotnike.

Rezultati:
Šmartno/Paki : Partizan 4:1 (1:1)
Celje : Žalec 6:1 (3:0)
Celje : Šmartno 4:2 (2:1)
Vrstni red: 1. Celje, 2. Šmartno ob Paki, 3. Žalec, 4. Partizan.

Tekmovalo je 40 strelcev

Občinski strelski odbor je v okviru tedna športa organiziral na strelišču v Lajšah pri Šoštanju občinsko prvenstvo z malokalibrsko puško za člane, mladince in pionirje. Skupno je nastopilo 40 tekmovalcev.

Med člani je bil najboljši Franjo Žučko, pri mladincih Janez Gregorič, medtem ko je v pionirski konkurenci zmagal Slavko Lesnjak.

Na prvenstvu z malokalibrsko pištolo pa je dosegel največ krogov Franc Višner med desetimi strelci.

Rezultati:

Člani (20 tekmovalcev)
1. Franjo Žučko (Usnjar), 211 krogov;
2. Dušan Perhač (Rudar), 195 krogov;
3. Janko Šme (Rudar) 182 krogov.

Mladinci (11 tekmovalcev)
1. Janez Gregorič (Rudar), 159 krogov;
2. Zdenko Jesih (Usnjar), 116 krogov;
3. Milan Žužek (Rudar), 98 krogov.

Pionirji (9 tekmovalcev)
1. Slavko Lesnjak (Elekt.), 241 krogov;
2. Mirko Klanfer (Usnjar), 235 krogov;
3. Mišo Čulk (Rudar), 234 krogov.

MK pištola (10 tekmovalcev)
1. Hubert Višner (Rudar), 200 krogov;
2. Janko Šme (Rudar), 197 krogov;
3. Franjo Žučko (Usnjar), 180 krogov.

Planinci

Planinsko društvo Velenje priredi v nedeljo, 25. junija 1967 enodnevni izlet v Logarsko dolino. Odhod ob 5. uri pred delavskim klubom.

Cena prevoza z avtobusom je 1.000 S-dinarjev. Prijave in vplačila sprejema tovariš Stane Jamnikar, RLV — prodajni oddelek, telefon 233 do 22. junija 1967.

TRGOVSKO PODJETJE NA VELIKO IN MALO

Njegov konjiček je...

Našim bralcem bi radi predstavili tudi nekatere zbiralce — konjičkarje, kot jih radi imenujemo. Saj danes ljudje zbirajo prav vse od nalepk na škatlah vžigalic, znamk in tja do orožja. Torej kar pestra izbira.

Danes vam predstavljamo filatelista. Zanimalo nas je, od kdaj že tovariš Vinko Gomboc zbira znamke?

— Zbirati sem pričel leta 1935 v Franciji. Za ta lep hobby me je navdušil neki učitelj. Žal pa je moja predvojna zbirka med vojno propadla. Res škoda, saj sem imel precej znamk Francije in njenih kolonij. —

Potem ste po vojni začeli znova?

— Da. Po vojni sem navezal stike z nekim češkim zbirateljem. Poleg njega pa imam partnerje v obeh Nemčijah in v Franciji. —

Ali so vaše zbirke generalne ali tematske?

— Dolgo sem strmel za tem, da bi imel generalne zbirke nekaj držav, vendar pa je taka želja skoraj neuresničljiva in zelo draga. Zato sem začel zbirati tudi tematske zbirke: ribe, ptice, živali in pa znamke s področja kozmonavtike. —

Vinko Gomboc in njegove znamke

Vsak zbiralec ima v svoji zbirki eksponat, ki mu je morda najbolj pri srcu, ali pa je najbolj dragocen. Ali imate tudi vi kaj takega?

— Seveda, čeprav o vrednosti znamk nerad govorim, saj zame ne predstavljajo vire zaslužka, tudi cenim jih ne po njihovi denarni vrednosti. Najbolj pri srcu mi je švicarska serija »pro juven tutem«, ki izhaja že od leta 1914. —

Za nekatere bi bilo verjetno zanimivo zvedeti, koliko je vredna vaša zbirka?

— Točno ne vem, toda za kar lep avto bi bilo, če bi zbirko razprodal, kar pa mi seveda ne pride na misel. —

Zakaj po vašem mnenju filatelija med mladimi nima več toliko pristašev kot nekdaj?

— To je precej drag konjiček, poleg tega pa zahteva precej vztrajnosti. Sadovi dela se pokažejo šele po nekaj letih. —

Na koncu našega razgovora se tovarišu Vinku Gombocu zahvaljujemo za prijazne odgovore in mu želimo še več uspehov pri zbiranju znamk.

Njegov konjiček je...

Obiskali so nas

Oskrbovanci Doma počitka v Šaleku pri Velenju se najiskreneje zahvaljujemo ženskemu pevskemu zboru društva »Svoboda« iz Šoštanja in moškemu pevskemu zboru »Kajuh« iz Velenja za nastop v našem domu.

Pevski zbor iz Šoštanja (pod vodstvom pevovodkinje Justine Trobina), nas je obiskal v nedeljo, dne 14. maja 1967, moški pevski zbor iz Velenja pa v soboto, dne 27. maja 1967.

Oba zbora sta nas s svojim skrbno izbranim programom prijetno presenetila. Obema zboroma za obisk prav prisrčna hvala.

Oskrbovanci Doma počitka
v Šaleku pri Velenju

BORCI IZ ŠMARTNEGA OB PAKI BODO RAZVILI SVOJ PRAPOR

Na zadnji seji krajevne organizacije ZB NOV Šmartno ob Paki so borci razpravljali o razvitju prapora, ki naj bi bilo na dan borca. Menijo, da bi na tak način najlepše proslavili ta praznik.

Govorili so tudi o kreditih za kmetovalce. Nekateri živijo v neprimernih stanovanjih, zato je zadnji čas, da se nekaj ukrene.

Kakor povsod je tudi tu nerešeno vprašanje urejanja zgodovinskih obeležij in njihove okolice. Vendar bodo tudi ta problem s pomočjo podjetja »Oljka« uspešno rešili.

V Pako zaradi prevelike hitrosti

nesreče

V soboto, 3. junija okoli 22.30 sta se z osebnim avtomobilom CE 180-13 peljala iz Velenja proti Slovenj Gradcu Janez Pajk in Vinko Rotovnik. V Paki je zaradi neprimerne hitrosti Pajk zapeljal s ceste, podrl del ograje na mostu in se prevrnil z avtomobilom v reko Pako. Voznik in potnik sta dobila lažje poškodbe. Vzeli so jima kri za preiskavo. Na avtomobilu pa je nastalo za okrog 500.000 S-din škode.

Z MOSTU V PAKO

Desetletna Gizela Bevc se je v nedeljo, 4. junija peljala s kolesom čez nezavarovan most pri upravi »Vegrada«. S kolesom je padla in se hudo poškodovala. Odpeljali so jo v bolnišnico, kjer se še zdravi.

Rudiju Jesenšku v slovo

Po dolgi in mučni bolezni je 25. maja umrl Rudi Jesenšek iz Šoštanja. Izučil se je ključavničarske obrti in se kmalu vključil v napredna delavska gibanja. Po razpadu avstro-ogrske monarhije se je vključil v Maistrove borce in bil na položajih v Gornji Radgoni. Ob plebiscitu na Koroškem je sodeloval kot aktivist. Bil je član delavsko prosvetnega društva »Svoboda« in njen dolgoletni blagajnik.

Leta 1926 se je zaradi zatiranja naprednega delavskega gibanja v naši dolini preselil z družino v Bosno. Od tu se je leta 1940 odselil v Zemun. Tu je tudi dočakal prve dni okupacije. Aktivno je sodeloval in materialno podpiral narodnoosvobodilno gibanje že od samega začetka. Zaradi tega je bil okupatorju sumljiv in so ga januarja 1943 zaprli. Ker mu niso mogli dokazati sodelovanja z narodnoosvobodilnim gibanjem čeprav je bil njegov sin že v partizanih, so ga konec meseca februarja izpustili iz zaporov.

Oktobra 1945 se je z družino vrnil v svoj rojstni kraj Šoštanj, postal poslovodja ključavničarske delavnice in družbeno politični delavec v društvih, sindikatih in organizaciji OF. Bil je tudi predsednik NAPROZE.

Leta 1950 so ga izvolili za predsednika mestnega ljudskega odbora v Šoštanju. To dolžnost je opravljal vse do leta 1952. *M. V.*

Kako sami pobarvamo stanovanje

Kako sami pobarvamo stanovanje, napravimo dodatno električno napeljavo, popravimo vodno pipo in tako dalje in tako dalje? Na vsa ta vprašanja in še na vrsto drugih vsak dan iščemo odgovor in nasvet, kajti storitve obrtnikov so drage, če jih sploh uspemo prepričati za tako »drobna, majhna opravila«. Današnji obrtniki so vse preveč radi industrialci, izvajalci del na veliko in podobno.

Sedanji čas je kot nalašč, da prebarvamo stene v našem stanovanju. Če se že ne odločimo za »generalno«, je tu kuhinja ali kak drug prostor, ki kar vpije po sveži barvi. Ne pozabimo, kar velja predvsem za omahljivce, da danes stane barvanje srednje velikega stanovanja (2 in pol sobnega) od 20 do 30 tisoč S-dinarjev.

Kolikor smo se odločili, da barvanje opravimo sami, potem informacija ne bo odveč: danes »domači amaterji« uporabljajo za barvanje sten predvsem dve vrsti barv: disperzijske barve in barve, ki so že predpripravljene in jih je potrebno le zmešati z vodo. (Mimogrede naj omenimo, da se teh barv soboslikarji izogibajo, čeprav nikoli ne povedo prepričljivega razloga zakaj) Ene kot druge vrste barv imajo svoje kvalitete in so kot nalašč za amatersko udejstvovanje, saj imenitno pokrivajo in ne puščajo sledov čopičevih ščetin. Vsaka od navedenih barv ima svoje praktične, delovne in estetske lastnosti in jih ne nameravamo primerjati. Opisali bomo raje, kako, kdaj in kje uporabljamo eno ali drugo barvo.

Naš zapis je posvečen barvanju sten z barvami na bazi plastičnih disperzij. V Jugoslaviji proizvajata take barve tovarni »Karbon« v Zagrebu in tovarna barv v Dolu pri Ljubljani. Barve zagrebške tovarne prodajajo na drobno pod imenom »polikolor«, dolske pa pod nazivom »jubocolor«. Pri sestavi tega navodila smo upoštevali lastnosti »polikolor« barv, ne da bi s tem hoteli dajati prednost teh barv pred »jubocolor« barvami.

Samo delo, to je barvanje sten, predstavlja pet baz, vseh enako važnih.

1. ČIŠČENJE IN POPRAVILO STEN. Ne pozabimo na važno pravilo! Barva se bo dobro oprijela zidu, če bo le-ta dobro pripravljen. Zato moramo zid dodobra očistiti prahu, že napol oluščene barve, z mavcem pa zapolnimo morebitne razpoke, luknje od žebljev itd. Če se stara barva luščí od sten v velikih kosih, potem je priporočljivo, da vso staro barvo ostrgamo. Drugače ni potrebno.

3 x 3

Svetujemo vam . . .

2. PRIPRAVA POLIKOLOR PODLOGE. Napotki veljajo za že barvane stene, in ne za nova stanovanja, katerih stene barvamo prvič. Za izvedbo te druge faze potrebujemo nekaj več posod (kovinskih ali plastičnih). Kupljeno polikolor podlogo nanesemo na steno, raztopimo v vodi in sicer: 1 kg polikolor podloge v 6 l vode.

3. BARVANJE STEN S POLIKOLOR PODLOGO. Ko smo polikolor podlogo dodobra raztopili v vodi, jo z večjim čopičem ali še bolje s plastičnim valjem nanesemo na stene. S polikolor podlogo barvamo stene dvakrat. Seveda moramo pred prvim in drugim barvanjem počakati toliko časa, da se premaz posuši.

4. PRIPRAVA POLIKOLOR BARVE. Polikolor barva se prodaja v kovinskih škatlah in to po 1 kg, 2 kg in 5 kg skupaj. Osnovna barva je bela. Vse ostale barve, ki jih dodajemo osnovni barvi po želji, pa so pakirane v plastičnih blazinicah po 100 gramov. Če barvamo stene ali strop z belo barvo, potem 1 kg bele polikolor barve zmešamo še z 0,2 litra vode. V primeru, da želimo barvati stene v tem ali onem barvnem odtenku, pa že z vodo razredčeni beli polikolor barvi dodajemo toliko barve iz plastične blazinice, kakršen barvni odtenek pač želimo.

5. BARVANJE STEN S POLIKOLOR BARVO. Dobro osušene z dvakratnim premazom polikolor podloge prekrite stene, prav tako dvakrat barvamo s čopičem ali valjem. Tudi tu počakamo, da se prvi premaz barve dobro osuši. To je vse!

Da ne bo zamere! Prav gotovo nas bo barvanje sten s polikolor barvami več stalo kot z navadnimi, vendar pa prednosti teh barv odtehtajo te večje izdatke. Stene lahko sedaj umivamo z vodo ali detergenti. Obstojnost polikolor barv znaša 10 let in so še posebej priporočljive za vlažne prostore (kopalnica, sanitarni prostori, kuhinja itd.).

Za lažjo orientacijo naj navedemo še ta podatek: za 30 m² stenskih površin potrebujemo približno 0,5 kg polikolor podloge in 5 kg polikolor bele barve.

MALI OGLASI

PREKLICI

● Veljavnost plačilnega kartončka RLV številka 116 preklicuje Alojz Blagovič, Prešernova 2, Velenje.

ZALJIVKE

● Ivan Knez in Jelka Podbregar preklicujeta nepreverjene obdolžitve glede kraje zimske bunde, katero je tovariš Fortak kupil v trgovini »Tabor« in ni bila last RLV.

IZGUBLJENO

● Od mladinskega kluba do rudarskega doma sem izgubil plavo tablico L 1353 za vožnjo z mopedom, brez izpita. Poštenega najditelja prosim, da jo vrne na postajo LM Velenje. Dam nagrado.

● Fantu, ki bi pomagal po službi pri kmečkem delu nudim vso oskrbo. Plačam tudi po urah. Naslov v uredništvu.

SOLSKI CENTER ZA BLAGOVNI PROMET V CELJU
Ulica 29. novembra 12

RAZPISUJE

za šolsko leto 1967/68
za naslednje šole:

1. ŠOLA ZA PRODAJALCE

Vpis bo 3. julija 1967 dopoldne. Istočasno bo tudi možen vpis v Dom Vere Slandrove. Mesečna oskrbnina predvidoma 210 N-din Ob vpisu za prvi letnik bo potrebno predložiti prijavo, kolek za 0,50 N-din, spričevalo o dokončani osnovni šoli, zdravstveno potrdilo in štipendijsko pogodbo.

Štipendije so doslej razpisala naslednja trgovska podjetja: Agropromet 4, Center 3, Elektrotehna 1, Kovinotehna 4, Merx 22, Moda 7, Peko II 1, Tehnomercator 19, Tkanina-galanterija 6, Varteks 1, vsi Celje. Splošno trgovsko podjetje Radeče 1, Kmetijska zadruga Mozirje 1, Mercator Gornji grad 6, Savinja Mozirje 2, Dravinjski dom Slovenske Konjice 5, Resevna Šentjur 6, Jelša Šmarje 6, Bazen Velenje 4, Borovo Šoštanj 1, Merkur Šoštanj 4, Zarja Šoštanj 2, Savinjski magazin Žalec 4. Podjetja bodo sprejemala prijave kandidatov do 16. junija 1967.

2. POSLOVODSKA ŠOLA

Prijave (kolek za 0,50 N-din, zaključno spričevalo šole za prodajalce ali druge poklicne šole, potrdilo o delovnem stažu — najmanj dve leti, izjavo o plačilu šolnine in morebitno priporočilo delovne organizacije ter dopisnico s kandidatovim naslovom) sprejemamo do 17. junija. Letna šolnina 1.100 N-din, pouk trikrat tedensko v popoldanskem času.

3. KOMERCIALNA ŠOLA

Vpisni pogoji enaki kot za poslovodsko šolo. Pouk vsak dan razen sobote, v popoldanskem času. Šolnina 1.650 N-din. Prijave do 17. junija 1967.

4. ŠOLA ZA PRIUČENE TRGOVSKE DELAVCE

Vpisni pogoji: dokončana osnovna šola, triletni staž v trgovini. Rok za prijave do 17. junija 1967. Šola bo delovala le ob zadostnem številu prijavljencev. Šola je dvoletna, pouk štirikrat tedensko v popoldanskem času. Letna šolnina 1.300 N-din.

DOMISELNO SO UREDILI NEKDANJO GARDEROBO OB VELENJSKEM STADIONU V PRIMITIVNO TOČILNICO. PREPRIČALI SMO SE IN RES JE: TUDI CENE SO NEKOLIKO NIŽJE! OB VEČERIH PA BODO IMELI TU TUDI PLES. OBIŠČITE TOČILNICO PRI VELENJSKEM JEZERU TUDI VI.

Ameriški film »KAČJE USNJE« bodo vrteli v velenjskem kinematografu »Svoboda« dne 26. in 27. junija.

KINO

KINO »SVOBODA«

Dne 15. in 16. junija
»NENAVADNA PUSTOLOVŠČINA«
francoski film

Dne 17. in 18. junija
»VESELA DEKLETA«
ameriški barvni Cs film

Dne 20. junija
»DNEVNIK ŽENE V BELEM«
francoski film

Dne 20. in 23. junija
»BEN HUR«
ameriški barvni Cs film

Dne 22. in 23. junija
»V INTIMNI SVETLOBI«
češki film

Dne 24. in 25. junija
»MARKO POLO«
jugoslovansko-italijanski barvni Cs film

Dne 26. in 27. junija
»KAČJE USNJE«
ameriški film

Dne 27. in 28. junija
»STRAHOTE KVAJ-DAN«
japonski barvni Cs film

Dne 29. in 30. junija
»RDEČA PUŠČAVA«
italijanski barvni film

...Rešujte po kosilu

Vodoravno: 1. največji angleški baročni skladatelj (Henry, opera »Dido in Enej«); 8. obširno otočje med Severno in Južno Ameriko, imenovano tudi Zahodna Indija; 9. preprost prehod čez reko, mostič; 10. reka v Ukrajini, pritok Črnega morja; 11. kratica za lastnoročno; 12. izraz preprostih ljudstev za nedotakljiv predmet, prepovedano stvar; 13. zelenica v puščavi; 15. predlog; 16. glavno mesto francoskega departmaja Cote-d'Or, eno največjih svetovnih tržišč vin; 18. trgovski predmet, prodajni artikel; 20. začetnici sodobnega slovenskega pisatelja (»Lukarji«); 21. v grški mitologiji Lajev in Jokastin sin, ki je ubil očeta in se poročil z lastno materjo; 24. »električna« morska riba; 26. avtomobilska oznaka Reke; 27. del psevdonima slovenske filmske igralke Kravanje; 28. gradbeni material; 29. pariška univerza; 31. prebivalec naše alpske doline.

Navpično: 1. ime največjega živečega violončelista sedanjosti Casalsa; 2. kratice uprave Združenih narodov za pomoč po II. svetovni vojni; 3. kratica za radiotelevizijo; 4. stoena z rimskimi številkami; 5. italijanski otok v Tirenskem morju, kamor je bil izgnan leta 1814 Napoleon; 6. večji kraj v Savinjski dolini v podnožju Mozirske planine; 7. vrsta plazilca v Srednji in Južni Ameriki, ki lahko spreminja barvo kot kameleon; 12. gora v Grčiji na južnem delu Peloponeza; 14. naša kratica velike severnoameriške države; 17. temnosiva kemična prvina iz skupine halogenov; 18. pevec z nizkim glasom; 19. telesni stražnik starorimskih oblastnikov; 22. ime popevkarice Kohont; 23. prepisovalec, nižji pisarniški uslužbenec; 25. pritok Rena v Švici; 28. grezilo, svinčnica; 30. začetnici češke realistične pripovednice (1820—1862, »Babica«).

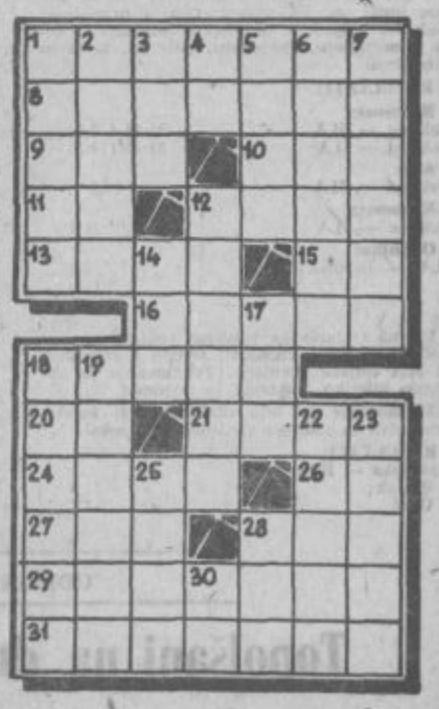

ŠALEŠKI RUDAR

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA OBČINE VELENJE

Lastnik in izdajatelj: Občinski odbor SZDL Velenje — Urejuje uredniški odbor: Ivan Fijavž, Franjo Kljun, Franc Lesnik, Maks Medved, Ljuban Naraks, Milan Šterban, Jože Tekavc, Maruša Trampuš, Alojz Zavolovšek in Rudi Zevart — List izhaja vsak drugi četrtek — Posamezna številka stane 30 novih par ali 30 starih dinarjev — Letna naročnina 7 novih dinarjev in 50 novih par ali 750 starih dinarjev, polletna naročnina 3 nove dinarje in 75 novih par ali 375 starih dinarjev

Naročnina se plača vnaprej na tekoči račun: 5074-8-369 pri SDK, ekspozitura Šoštanj — Naslov uredništva: SALEŠKI RUDAR, Velenje, Titov trg 2, poštni predal 89, telefon 8-50-87 — Rokopisov in fotografij ne vračamo — Tisk in kliševi: GP Celjski tisk Celje.

HOTEL »PAKA« VELENJE

KONCERTNA
NARODNA IN PLESNA GLASBA
VSAK DAN, RAZEN PONEDELJKA

Vaš oglas -
EKONOMSKI USPEH